

Modro jezero

Tema broja

Glagoljica

Intervju

Mara Pezo

Fotostrip

Što želim biti

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE "STJEPAN RADIĆ" U IMOTSKOM
RUJAN, 2009. BROJ 20

ISSN 1846-5935

Drage čitateljice i čitatelji!

Zamodriilo Modro jezero još jednim brojem našega lista. Zanimljivi događaji, susreti, natjecanja, putovanja, brojni likovni i literarni radovi našli su svoje mjesto na ovim stranicama.

Ne propustite pročitati Jezersku maštu, literarni rad koji nas je odveo na državnu smotru LiDraNa.

U Temi broja dajemo primjer kako dobro odabran projekt može povezati različite nastavne predmete. Tim projektom nismo samo upoznali svoju baštinu, već smo, uz standardni, književni jezik, njegovali i svoj zavičajni govor – govor kojim čuvamo svoj identitet, po kojemu smo jedinstveni i prepoznatljivi.

Svi radovi u ovome listu poput valova su što brle svojoj obali da ju što prije dotaknu i zagrle. Dragi čitatelji, budite njihova obala, dočekajte ih raširenih ruku i otvorenih srca.

Do idućega broja, srdačno vas pozdravljam stihovima Petra Gudelja:

*Imam zemlju u jeziku.
Imam jezik u zemlji.*

Vaša urednica
Sanja Bago

SADRŽAJ

TEMA BROJA: Glagoljica	3
LiDraNo u srcu Pule	7
Modrokazi – Intervju s ravnateljicom	9
Fotostrip – Što želim biti	21
Kapljice modrine – Lipa moja ikavica	28
Zagora-moja zemlja – Vinčanja nekad u mom kraju	36
Tragom vjere – Vjeronaučna olimpijada	38
English pages	39
Športske vijesti	41
ZZZZZezancije	42

Uredništvo lista

IMPRESUM

Ravnateljica:
Mara Pezo

Urednik:
Ante Petrović (5.f)

Uredništvo:
Ana Aračić (5.d), Karla Budimir (5.d),
Josip Domazet, (5.d),
Ivana Petričević (6.f), Josipa Šučur (5.f),
Daniela Todorić (8.f),
Valentina Vučak (6.f)

Odgovorna urednica i lektorica:
Sanja Bago

Za tisak priredila:
Marijana Jelinić

Učitelji suradnici:
Ana Zakarija, Branka Buljan, Ružica Grančić,
Eleonora Jonjić – Olujić,
Miljenko Vilenica (literarni radovi),
Nediljko Čelan i Marko Mendeš
(likovni radovi),
Monika Pavlović i Ivana Čosić (engl. jezik)

Naslovna stranica:
snimio Marko Mendeš

Nakladnik:
OŠ „Stjepan Radić“ u Imotskom

Grafička priprema i tisak:
Tiskara Franjo Kluz d.d. Omiš

PROJEKT: GLAGOLJICA

Tko ne poznaje baštinu, ne poznaje ni samoga sebe

Povodom **Dana hrvatskoga jezika** koji se održavaju svake godine **od 13. do 17. ožujka**, naša škola obilježila je taj dan 11. ožujka predstavljanjem projekta Glagoljica. Tijekom veljače i ožujka proveli smo mali tečaj, a vodila ga je prof. Marijana Jelinić, školska knjižničarka. Mali tečaj glagoljice samo je dio projekta nazvanog „Glagoljica“ koji je u potpunosti posvećen ovom starom hrvatskom pismu. Vođeni motom: **Tko ne poznaje baštinu, ne poznaje ni samoga sebe** - ostvarili smo korelaciju hrvatskog jezika, likovnog odgoja, glazbene kulture, povijesti, vjeronauka i školske knjižnice. U projektu su sudjelovali učenici svih petih i šestih razreda naše škole.

Korelacijom navedenih predmeta postigli smo sveobuhvatnost te su na taj način naši učenici imali priliku učiti o glagoljici s različitih gledišta.

Na našem tečaju glagoljice učenici su učili čitati i pisati glagoljicu, upoznali su se s Alejom glagoljaša, benediktinskim samostanima, liturgijskim i pravnim tekstovima na glagoljici te su vlastoručno ukrašavali svoja najdraža glagoljička slova po uzoru na iluminacije iz starih glagoljaških knjiga.

Na satovima povijesti prof. Tonči Vrdoljak Kelava i njegovi učenici otkrivali su povijesni kontekst nastanka glagoljice i Bašćanske ploče, a svoja saznanja predložili prigodnim plakatima. Na likovnom odgoju profesor Marko Mendeš sa svojim učenicima izradio je od gipsa nekoliko spomen-ploča glagoljici, a najveća je ona s natpisom: *Hvala ti, Bože, što živim na ovom svijetu*. Osim toga, učenici su crtali i velika bogato ukrašena glagoljička slova, koja možete vidjeti na zadnjoj stranici našega lista.

Na satovima vjeronauka sestra Filipa upoznala je učenike sa starim liturgijskim knjigama, misalima i brevijarima, prvim poznatim hrvatskim molitvama na glagoljici. U nastavi hrvatskoga jezika, profesorice su poučavale učenike o nastanku glagoljice, o crkvenoslavenskom jeziku te o spomenicima, tekstovima i knjigama na glagoljici kako bi uvidjeli sve bogatstvo našega naslijeđa.

Dane hrvatskoga jezika otvorili smo priredbom u našoj školi na kojoj su učenici ukratko predstavili projekt, svoja znanja o glagoljici, recitali uvod tek-

sta Bašćanske ploče. su izveli igrokaz „Zagonetna riječ“ na temu istoimene ankete koju su proveli učenici u našem gradu. Sve to popratio je izvrsno uvježbani školski zbor uz stari istarski narodni napjev „Lipo li je pod Kostrenun more“ pod vodstvom nastavnice glazbenog odgoja, Mire Čelan. Priredba je izazvala pozornost svih učenika i djelatnika naše škole.

Svojim radom željeli smo ukazati na potrebu obilježavanja **Dana hrvatskoga jezika** kojima se osvješćuju učeničke spoznaje o stoljetnoj hrvatskoj kulturi koja je temeljem današnjim i budućim naraštajima, a ne bi je bilo bez hrvatskoga jezika. **Svrha projekta bila je probuditi svijest i ljubav prema hrvatskoj povijesti, baštini, kulturi i tradiciji kroz glagoljicu koja je pomalo uspavani i zaboravljeni čuvar našeg identiteta.** Vjerujemo da smo taj cilj i ostvarili. Sva postignuća i rad na projektu bili su izloženi u atriju naše škole. Ovo je tek početak naših zamisli i već spremamo nove projekte.

Marijana Jelinić, prof.

Polaznici tečaja glagoljice Znamo pisati glagoljicom, znate li vi?!

- Učili smo čitati i pisati glagoljicu, upoznali se s Alejom glagoljaša, benediktinskim samostanima, liturgijskim i pravnim tekstovima na glagoljici.
- Vlastoručno smo ukrašavali svoja najdraža glagoljička slova po uzoru na iluminacije iz starih glagoljaških knjiga.

Susret s opatom Držihom

Moj tata, strojar, priredio mi je pravo iznenađenje za rođendan. Napravio mi je vremenski stroj kojim se može putovati u povijest. Treba samo ući, pritisnuti određeni broj ili slova i putovanje od dva sata može početi.

Nije me trebalo puno nagovarati. Uskočio sam u stroj, pritisnuo na srednji vijek i u tren oka našao se na nepoznatom otoku.

Gledao sam oko sebe, a onda začuo nekakvo kuckanje. Krenuo sam u smjeru zvuka i ubrzo ugledao čovjeka u dugoj crnoj odori kako nečim kucka o kamenu ploču. Prišao sam mu bliže, grlo mi se stegnulo, a srce ludo zai-gralo. Shvatio sam da se nalazim u 12. stoljeću, oko 1100. godine, a pred mojim očima opet Držiha uklesuje glagoljicu na Baščansku ploču. Upravo je uklesavao ima kralja Zvonimira. Pozdravio sam ga te s ushićenjem i u jednom dahu ispričao mu kako ja već odavno znam za Baščansku ploču, kako je to poznati hrvatski kulturno - povijesni spomenik pisan glagoljicom na starohrvatskom te se već godinama čuva u HAZU-u Zagreb. Još sam mu ispričao kako se u Hrvatskoj danas piše latinicom, sve manje ručno, a sve više na računalu.

Zbunjeni opat čudno me gledao. Onda sam mu objasnio da ja živim oko 910 godina nakon njega. Ispričao sam mu kako ljudi danas puno drugačije žive nego u njegovoj vrijeme. Čak idu i na mjesec. Ta rečenica ipak je prelila čašu. Jadni Držiha samo se preکتio i pobjegao u svoju crkvicu.

Vratio se do vremenskog stroja i za tren oka ponovo se našao u svojoj kući. Bio sam neizmjereno zahvalan tati na predivnom rođendanskom poklonu.

Ante Petrović, 5. f

Glagoljica

Glagoljica za nas jako je važna
ako je želiš znati, treba ti volja snažna
svi ćete se složiti sa mnom
slova čudna ima, za pisanje teška svima.

Ante Divić, 6. f

- Klesali smo glagoljicu u kamen – likovna skupina prof. Marka Mendeš

UKLJUČILI SMO SE U PROJEKT

Budući da se u našoj školi ostvarivao projekt „Glagoljica“, i mi smo se s našom profesoricom Brankom Buljan uključili u taj projekt. U sklopu posjeta franjevačkom muzeju, razgledali smo i samostansku biblioteku koja je osnovana 1774. godine. U njoj se nalazi

10 000 knjiga od kojih su neke starije od 500 godina i pisane glagoljicom.

Vlatka Bušić, 7. a

U samostanskom muzeju

Imati baštinu znači imati dio bogatstva koji ne dodiruje materijalne vrijednosti, već srcu bliske i drage uspomene. Čovjek koji ima uspomene, ima i život.

Irena Mrkonjić, 7. c

Ovako je izgledao pano učenika prof. Ružice Grančić

PREDSTAVLJANJE PROJEKTA

Marija Bubalo iz 6. f
krasnoslovi uvodni
tekst Baščanske
ploče

O glagoljici su izlagale
Daniela Todorić i Ana Peša,
učenice 8. f

Gđa Mira Čelan pripremila je sa svojim učenicima
dvoglasno pjevanje stare istarske narodne pjesme, uz
pratnju flauta.

Sve što sam radila na tečaju glagoljice, slušala sam i na satovima hrvatskoga jezika kod prof. Eleonore Jonjić-Olujić, gdje smo pravili plakate o razvoju glagoljice kroz stoljeća. Ponosna sam na svoje znanje o početcima hrvatske pismenosti.

Iva Misir, 6. a

- Igrokaz „Zagonetna riječ“ napisala je i uprizorila prof. Sanja Bago, a nadahnut je provedenom anketom u našem gradu.
- U njemu se ostvario spoj književnoga i zavičajnoga govora.
- Izveli su ga učenici iz 5. d, e i f razreda.

PROVELI SMO ANKETU O ZNAČENJU RIJEČI GLAGOLJATI

*Antonela Grabovac (8.f)
na novinarskom zadatku*

Zvone Aračić (8.f): Bolje na kiši provoditi anketu, nego biti u učionici

Katarina Mršić (8.f): Gospodo, što znači riječ glagoljati?

Gospođa Ana (70 god.): Ja mislim govoriti.

Evo još nekih zanimljivih odgovora naših građana:

- ▶ **Glagoljati znači pisati glagoljicom.** Dina (14 god.)
- ▶ **Ma, dite, moje, pusti ti mene, ne znam ti ja to, pitaj mlađe ljude.** Ivica (66 god.)
- ▶ **Valjda razgovarati.** Marijana (37 god.)
- ▶ **Nemam ti ja veze s tim.** Iva (40 god.)
- ▶ **Đava ti to odnjo.** Ivica (66 god.)
- ▶ **Nešto povezano s glagoljicom.** Maja (34 god.)

LIDRANO 2009. U SRCVU PULE

Smotra učeničkog literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva- mjesto druženja, novih iskustava i zabave

Dok su prve sunčeve zrake nagoviještale vedara dan, Petra i ja sjedile smo u autobusu koji nas je vozio prema Splitu. Bile smo još pomalo snene kad su nam se pridružili učenici i njihovi mentori iz Runovića i Lovreća koji su se, kao i mi, pripremili za ovaj dug i svima značajan put.

Sunce nam se cijelo pokazalo, ali nas nije doticalo jer se marčana bura razmahala u punoj snazi. Pomjerila je dolazak trajekta u splitsku luku pa smo čekali Hvarane. Iskoristili smo vrijeme upoznavajući se

s ostalim sudionicima LiDraNa iz Splitsko-dalmatinske županije. Stigli su iz Solina, Kaštela, Klisa, Makarske i Muća. Voditelj puta bio je gospodin Tomislav Najev.

Djeca su se vrlo brzo prepustila užitku zajedništva pa smo putovali osluškajući različitost zavičajnih govora.

Uz pjesmu, grickalice i sve što ide uz takvo putovanje, prelazili smo iz Dalmacije u Liku, iz Like u Gorski kotar, a zatim preko Vratnika u sjeverno primorje lijepe naše domovine.

Prolazeći Rijekom, imali smo priliku diviti se ljepoti starih zdanja koja svojom raskoši pričaju o graditeljstvu minulih vremena.

A kad se naš autobus uvukao u grotlo tunela kroz Učku, Petra me znatiželjno pogledavala iščekujući njegov kraj (dug je 5062).

Preostali dio puta promatrali smo Istru i konačno stigli u Pulu.

Uz besprijeckorno organiziran doček istarskih ugostitelja, udobno smo se smjestili u hotel. Još iste večeri, u Domu hrvatskih branitelja, domaćini su nam priredili svečano otvorenje LiDraNa 2009. na kojem smo se upoznali s istarskim pučkim plesom, neizostavnom nošnjom i glazbalima, a sve u dječjoj izvedbi.

Sljedeća dva dana proveli smo u radnom ozračju.

LiDraNo je smotra učeničkog stvaralaštva, bilo u literarnom, novinarskom ili pak dramsko-scenskom

izričaju.

Tako su voditelji školskih listova, radijskih ili televizijskih emisija te novinarskih radova prezentirali svoje uratke u posebnim dvoranama, dok su točke pojedinačnih i skupnih scenskih nastupa predstavljene u sasvim drukčijem prostoru.

Radionicu literarnih radova otvorila je profesorica Nada Babić, a organizirana je u velikoj dvorani.

S ponosom iščekujemo da nas prozovu

Čestitajući nam na sudjelovanju, podijelila nas je u pet skupina i svakoj skupini predstavila književnika koji će svojim sugestijama prokomentirati radove. Imali smo čast biti u skupini koju je vodio književnik Damir Miloš. Učenici su pojedinačno čitali odabrane dijelove tekstova, a zatim s nestrpljenjem čekali njegov komentar.

Bilo je zanimljivo čuti kako on doživljava sva ta dječja djela, kako s lakoćom analizira svako

od njih, pazeći pri tom da ne povrijedi njihovu želju za stvaralaštvom, istovremeno kazujući kako uvijek može biti bolje.

Kad je pozvao Petru, osjetila sam kako mi srce i užurbano kuca. Nije to bio strah nego ponos. Imotski ponos. Moja Petra čita pred učenicima iz cijele Hrvatske, a književnik ju pita o Gavanu i kaže joj da slobodno „zaroni“. Predivan je to osjećaj.

Vrijeme nam je bilo naklonjeno pa smo iskoristili priliku za razgledavanje znamenitosti grada. Nakon obilaska hrama Augusta i Rome, odlučili smo proći kroz Sergijev slavoluk, a zatim stigismo pred nju, kamenu ljepoticu, Arenu. To velebrno svjedočanstvo neke sasvim drukčije civilizacije u nama je probudilo istovremeno i divljenje i bol. Dojam je bio još veći kad smo saznali kako je najočuvanija od dvjesto postojećih arena u svijetu.

Uz obvezno pisanje razglednica i obilazak suvenirnica, polako smo se vraćali u radno ozračje.

Pjesnik Enes Kišević, ujedno i predsjednik Državnog

povjerenstva, postupno nas je uvodio u stvaranje pjesme kao jednog od oblika literarnog izraza, naglašavajući kako je bitno pronaći „prvi“ stih od kojeg pjesma nastaje. Tom prilikom bili smo počašćeni čuti njegovu osobnu izvedbu vlastitih stihova iz zbirke pjesama „Voda je moja mati“.

Okrijepljeni i oplemenjeni nestrpljivo smo čekali ponovni susret s tim zanimljivim i duhovitim čovjekom-pjesnikom.

Večer poezije obilovala je mnoštvom stihova, ali i vrlo korisnih informacija koje je nemoguće svesti u nekoliko redaka.

Petra je užurbano pripremala stari za povratak. Shvatila sam. Silno joj nedostaje obitelj. Pomolile smo se. Brzo je utonula u san. Izmjenjujući iskustva i dojmove, naš se autobus u povratku pretvorio u pravu malu radionicu neprocjenjive vrijednosti.

Zanimljivo mi je bilo promatrati odnos kolegica prema djeci. Brinući o njihovim potrebama, zaboravile smo svoju zadaću i prepustile se majčinskim porivima.

Tada sam se još jednom uvjerila kako radim najljepši posao na svijetu, a vama, draga djeco, poručujem: PIŠITE! IZRAZITE SVOJE MISLI I OSJEĆAJE JER I VAS ČEKA LIDRANO!

Učiteljica: Jona Glibota

JEZERSKA MAŠTA

U mojem su kraju dva neobična jezera. Njihova se ljepota ne može usporediti. U jednom su stijene crvene kao da gore i stvaraju plamene jezičke, a modrina ih vode pokušava ugasiti.

Drugo je okruženo sivim kamenim liticama. Imam osjećaj da u njemu još uvijek žive vile. Ponekad mi se čini da ih čujem u šumu borova. Razmišljam o njihovim malenim selima u špiljama dok one vragolasto plivaju. Tada pomislim kako bi me odvele sa sobom pa potrčim od straha. Sjetim se priče o Gavanu. Zanima me je li ostao i jedan kamen dnu, pa poželim zaroniti u dubinu. Onda se sjetim da voda na neobičan način nestaje. Kao da ju neko veliko, čudno biće svakog dana pije, sve dok ne otkrije sasvim suho dno. Možda tada ugledam onaj kamen.

Volim ta dva jezera i želim da još dugo ostanu takva, jer u meni bude mašta.

Petra Olujić, 3.b

JEZERSKA MAŠTA ODVELA ME U PULU

Bilo je to jednog četvrtka. Imali smo sat izvan nastavnih aktivnosti. Učiteljica nas je podsjetila na priču o Crvenom jezeru, koju smo čitali za lektiru. Svojim glasom stvarala je sličice koje su u nama probudile maštu. Počela sam pisati. Kad sam završila, učiteljica je bila zadovoljna. Nakon nekoliko dana saznali smo kako je moja „Jezerska mašta“ otišla u Zmijavce na općinsko natjecanje, a zatim u Split na županijsko. Nisam znala što to sve skupa znači, sve dok nismo dobili poziv za državnu smotru LiDraNo.

Kad sam ugledala mnoštvo djece u velikoj dvorani, osjetila sam tremu. Književnici i neki drugi važni ljudi iz povjerenstva, prozivali su svu djecu pojedinačno. Tada sam čula svoje ime. Pročitala sam svoj rad, a književnik Damir Miloš ga je prokomentirao. Bio je drag. Od njega sam puno naučila. Imala sam priliku vidjeti Arenu. I o njoj smo čitali iz lektire. Dok sam slušala vodičeve riječi, razmišljala sam o tome kako su prije mučili ljude i životinje. Nije mi bilo baš ugodno. Boravak u hotelu bio mi je zanimljiv jer sam se družila s učiteljicom. Bila mi je poput prijateljice.

Kad sam pomislila kako je sve završilo, pozvali su u Gradsko kazalište mladih u Splitu. Bilo mi je drago ponovno sresti neke nove prijatelje s putovanja. Tu sam pročitala svoj rad. Ovaj put nisam imala tremu jer me gledala moja obitelj. Nadam se da ću opet jednog dana ići na LiDraNo.

Petra Olujić, 3.b

Pred književnikom Damirom Milošem Petra čita svoju „Jezersku maštu“

MARA PEZO - NOVA RAVNATELJICA ZA KORMILOM NAŠE ŠKOLE

Kao što vjerojatno svi već znate, našom školom upravlja nova ravnateljica, gospođa Mara Pezo. Da bismo se svi bolje upoznali s njom, njenim planovima, razmišljanjima, postavili smo joj nekoliko pitanja.

- Što mislite o našoj dvorani te njenim svlačionicama i već zastarjeloj opremi u njoj? Namjeravate li što promijeniti?

Kad sam prvi put ušla u svlačionice i kabinet učitelja TZK-a, nisam mogla povjerovati da su ti prostori sastavni dio škole. Loše, da gore ne može. Odmah sam pozvala gospodu iz Županije. Došli su, snimili, iskazali nevjericu da je to tako, obećali da će napraviti ove godine. Nadam se da obećanje ne će ostati samo na riječima.

- Gospodo ravnateljice, koja Vam je najdraža uspomena iz djetinjstva?

Jahanje na konju.

- Jeste li voljeli ići u školu?

Jesam. Išla sam pješice svaki dan 15 km s grupom svojih vršnjaka. Nije nam bilo dosadno. Često smo se natjecali u znanju iz povijesti i književnosti.

- Koji vam je predmet bio najdraži?

Hrvatski jezik. Bila sam sretna kad sam već u 1. razredu mogla recitirati i glumiti na hrvatskom jeziku.

- Jeste li zadovoljni zatečenim stanjem u školi: djecom, profesorima, novom i starom zgradom osnovne škole?

Zatekla sam puno dobroga. U prvom redu velik broj nadarenih učenika i učitelja koji s njima svesrdno rade, a da ne očekuju veliku nagradu.

Što se tiče zgrada u kojima radimo, moglo bi se reći da nijedna potpuno ne odgovara uvjetima moderne škole. Stara gimnazija loše je pretvorena u novu osnovnu školu, a zgrada donje škole stara je 40 godina i na svakom koraku vapi za obnovom.

Dužnost zove – ravnateljica Mara Pezo prigodom otvorenja Područne škole Kukavice i Lončari

- Čini li Vam se da novi program traži previše od učenika? Naime, većina se djece žali na preteške torbe i na nepotrebno gradivo...

Učenici uistinu nose teške torbe i imaju previše gradiva za učenje. Učitelji su za to najmanje odgovorni. Vjerujem u njihovu fleksibilnost kojom će olakšati učenicima i sebi.

- Smatrate li da grad Imotski ima dovoljno kvalitetnih sadržaja za djecu?

Zahvalite Bogu da imate dvije škole: vašu osnovnu i Glazbenu školu i da imate u blizini crkvu. Nastojte, što je više moguće pokupiti znanja i vještine u tim hramovima i moći ćete sretniji krenuti u budućnost.

- Sve više slušamo o nasilju u školama. Događaju li se takve stvari i po hodnicima naše škole?

*Bila bih puno sretnija kad bih umjesto riječi **nasilje** slušala riječ **ljubav**. U našoj školi primjećuju se neki oblici nedoličnih ponašanja koji bi, da ih se dovoljno ne nadzire, možda mogli prerasti u neku vrstu vršnjačkog nasilja.*

- Možete li nešto poručiti učenicima za kraj ove školske godine te za nadolazeće nam ljeto?

Dobro bi bilo da tijekom cijele nastavne godine mislite da je kraj. To bi značilo da od početka do kraja treba pokazivati odgovornost prema profesoru, roditelju, predmetu, a time i prema samome sebi.

10 naj - naj

NAJDRAŽE

iskrenost
nesebičnost
pripremanje dobrog jela
pečeno meso s mlincima
jesen
ruža
konj
Zločin i kazna
Duga mračna noć
opereta

Ljudska osobina
Vaša osobina
Kućanski posao
Jelo
Godišnje doba
Cvijet
Životinja
Knjiga
Film
Glazba

NAJMRŽE

dodvoravanje
afektivna reakcija
stavljanje zavjesa
pire krumpir
ljeto
kaktus
stara mačka
Kurikul
Što je muškarac bez brkova
novokomponirana narodna

Na kraju radnoga vijeka

Iza ozbiljnih lica krila se ganutost

Početkom ove školske godine, uz svečani domjenak, okupljeni u velikom broju, pozdravili smo se od naših kolegica i kolega koji su otišli u zasluženu mirovinu: naš dugogodišnji ravnatelj gosp. Miro Vilenica, nastavnica povijesti gđa Jelena Pelicarić, nastavnica kemije gđa Jelena Puljiz te učitelj Žarko Nenadić.

Nova ravnateljica gđa Mara Pezo ispratila ih je toplim i nadahnutim riječima o važnosti učiteljskoga poziva, jer „učitelji su uvijek bili iskra hrvatskoga društva“. Uručila im je prigodan poklon kao mali znak naše pažnje i zahvalnosti za sve godine koje su proveli u nesebičnom radu s djecom. Iako njihov glas više ne će odzvanjati zbornicom niti njihovi koraci školskim hodnicima, godine zajedničkoga druženja trajno će ostati u uspomenama kolega i brojnih naraštaja učenika.

Marijana Jelinić

Prava osoba na pravom mjestu

Od 1. siječnja 2009. godine naša škola postala je bogatija za jednu stručnu osobu na području pedagogije. Riječ je o pedagoginji Mariji Blažić koja je svojim dolaskom popunila onu kariku koja je nedostajala u našem stručnom timu.

Pedagog je stručnjak koji se bavi odgojem, a može raditi u različitim odgojnim ustanovama od kojih je rad u školi nezaobilazan jer su dio tima stručne službe škole. Njihov rad može se podijeliti na više područja: planiranje i programiranje, rad s učenicima, rad s učiteljima i roditeljima.

Sretni smo da je upravo pedagoginja Marija Blažić postala dio našeg kolektiva jer su njena stručnost, predanost poslu te organizacijske sposobnosti odmah došle do izražaja te ne možemo a da se ne zapitamo: Pa kako smo mogli bez nje?

S. B.

Marija Blažić – na posao nosi kristalnu kocku vedrine

PREDAVANJE O DISLEKSJI I DISGRAFIJI

Profesorica logopedica Željka Butorac održala je 7. veljače 2009. god. predavanje o specifičnim teškoćama u učenju - čitanju i pisanju (disleksiji i disgrafiji).

Predavanje je, na inicijativu grupe roditelja, organizirala Hrvatska udruga za disleksiju i disgrafiju pa je to bila prigoda da nam predsjednica Udruge ukratko predstavi njihov dosadašnji razvoj i aktivnosti.

Teškoće čitanja i pisanja zastupljene su u školskoj populaciji s deset posto i mogu biti od blažeg do težeg oblika.

Unatoč urednim intelektualnim sposobnostima i adekvatnoj poduci, ova djeca teško svladavaju vještinu čitanja i pisanja. Brzo se umaraju, troše mnogo vremena za rad, ali bez većeg uspjeha, postupno gubeći motivaciju.

Učitelji i roditelji, ako ne prepoznaju problem, obično zaključuju da je dijete lijeno i nezainteresirano.

Prepoznavanje i podrška koju trebaju od svoje okoline od presudne su važnosti za njihovo školovanje.

Zato je predavanje bilo namijenjeno roditeljima, učiteljima i stručnim suradnicima s ciljem boljeg razumijevanja ovog problema. Dijagnostikom i tretmanom disleksije bave se logopedi. Tijekom izlaganja saznali smo da u predškolskom periodu, u fazi pripreme za čitanje i pisanje, simptomi mogu biti prepoznati. Preduvjet uspješnom uklanjanju teškoća je rana dijagnostika, intenzivan tretman i neizostavno sudjelovanje roditelja. U višim razredima, kad su čitačke vještine koliko-toliko svladane, znaju biti teškoće u povezivanju, grupiranju i organiziranju podataka koje otežavaju dublje razumijevanje teksta. Učenici najčešće dobiju rješenje za individualizirani pristup u nastavi, rjeđe prilagođeni program. Najviše pozornosti, profesorica Butorac privukla je uputama i smjernicama o metodama, prilagodbama i olakšicama koje treba koristiti u radu s učenicima.

Na kraju je prezentiran multimedijски pristup čitanju namijenjen djeci predškolske i rane školske dobi (vježbe orijentacije u prostoru, memorije, sinteze i analize, slušnog pamćenja, vizuomotorne koordinacije, jezika).

Tatjana Rašić, psihologinja

Kapi naše dobrote

Humanitarnim akcijama naši su učenici sa svojim učiteljima pomogli potrebitima.

Prodajom božićnih aranžmana, učenici 3.a i 3.c razreda sa svojim učiteljicama Katijom Nikolić i Milom Pušić skupili su novac koji su darovali Udruzi civilnih invalida.

I ja mogu pomoći

Čovjek koji gleda samo očima, ne može sve važno vidjeti. Kada se odlučimo pomoći drugome, onda to činimo i srcem. Mi smo se odlučili pomoći djeci s posebnim potrebama koji su članovi Udruge invalida u Imotskom. Na taj plemeniti čin pozvala nas je naša učiteljica, a mi smo oduševljeno to prihvatili. Bilo mi je drago da na taj način razveselim tu djecu. Oni su tako shvatili da je nama stalo do njih i njihovih osjećaja. U tome su pronašli zadovoljstvo i snagu da nastave svoju životnu borbu, koja nije laka. Njima je to značilo mnogo, a mi smo otkrili radost u pomaganju drugima. U božićnoj radionici izrađivali smo sa svojom učiteljicom i roditeljima božićne aranžmane i ukrase koje smo prodavali ispred robne kuće „Ime“. Zadržali smo 5.500,00 kuna. Uvijek ću pomagati drugima kojima je to potrebno. Ja mogu pomoći i želim pomoći.

Andrea Tolić 3. a

Hladna zima – toplo srce

Vrijedne ruke učenika 6.f izrađivale su vesela uskrсна jaja koja su se, uz ostale uskrсне uratke, prodavala pred Cvjetnicu.

Anđeli koje su izradili učenici prof. Ružice Grančić ukrašavali su božićne jelke u mnogim domovima

Učenici 5. b sa svojom razrednicom Anđom Jažo pridružili su se velikoj humanitarnoj akciji kojom su skupili novac za dječaka Ivana Prgometa.

Uskrсна prodaja 3. a i 3. c

SUSRETI KOJI OPLEMENJUJU

Izlet učenika posebne odgojno-obrazovne skupine u Trilj

Dana 10. listopada 2008. godine, voditeljica posebne odgojno-obrazovne skupine profesorica Ivana Juroš organizirala je izlet u Trilj i selo Svinišće (omiška zagora). Polazak je bio u 9 sati. Na izlet su išli svi učenici i njihovi roditelji, ravnateljica prof. Mara Pezo i stručne suradnice prof. Tatjana Rašić i prof. Mirjana Matković.

U autobusu – mama i kći dijele radost putovanja

U Trilju smo posjetili Osnovnu školu Trilj koja, kao i naša škola, ima skupinu djece s posebnim odgojno-obrazovnim potrebama. Srdačno su nas dočekali, pripremivši nam predstavu koju je osmislila voditeljica posebne odgojno-obrazovne skupine u Trilju, prof. Anita Šilić i stručna suradnica škole. Pripremili su nam i zakusku te poklon za svako dijete. Djeca iz naše škole također su donijela poklone, koje su izradili zajedno sa svojim roditeljima i učiteljicom.

Predstava samo za nas

Nakon škole uputili smo se u posjet Muzeju triljskog kraja u kojem je bila izložba starina (narodne nošnje, drveni pribor za jelo, kolijevke...). Išli smo i u jahački klub u Košutama na terapijsko jahanje. Djeca su jahala a prije i nakon svakog jahanja konje su nagradili šećerom u kocki i jabukama.

Na konju smo!!! (Danijela Ždero i Josipa Gudelj)

Cijelo to vrijeme društvo su im pravila djeca iz OŠ Trilj i njihova učiteljica. Tu smo se oprostili od malih kolega i krenuli prema omiškoj zagori, točnije u selo Svinišće u restoran „Kremenko“, gdje nam je bio organiziran ručak. Da bismo došli do restorana, morali smo presjesti u mali vlakić koji je posebno izrađen za vožnju po uskim ulicama koje vode do restorana. Vožnja u vlakiću pričinjala nam je veliko zadovoljstvo i radost. Nakon ručka slikali smo se u bogato osmišljenom ambijentu i igrali se u parku na toboganima, klackalicama...

Ljubav se ne da sakriti – Josipa Knezović i prof. Juroš

U restoranu „Kremenko“ – umorne, ali zadovoljne!

Naša defektologinja Mirjana Matković morala je hitno telefonirati iz restorana

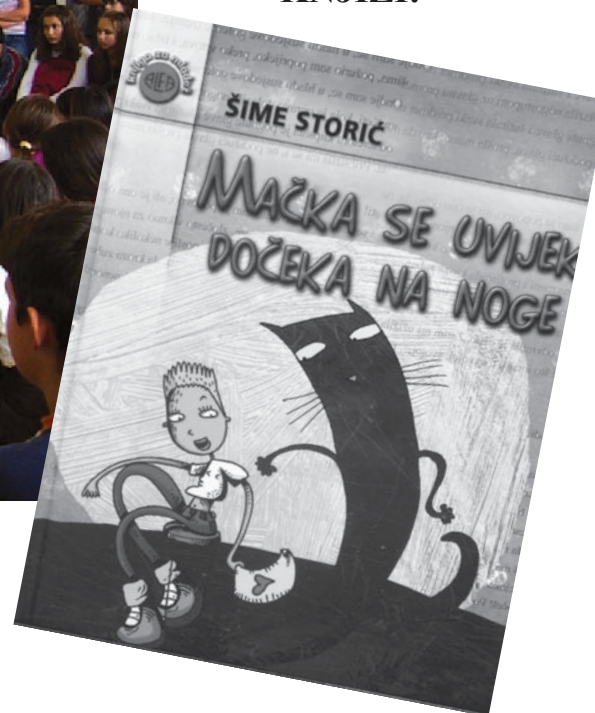
...oko 16 sati, još uvijek prepuni energije i raspjevani krenuli smo svojim kućama.

Ivana Juroš, prof. reh.

Susret s književnikom Šimom Storićem – matematičarom koji voli riječi

NAŠI DOJMOVI O KNJIZI:

Dok je odgovarao na naša pitanja, u njegovim sam očima primijetila toliku volju i razumijevanje, da sam pomislila da bi on mogao razgovarati i biti s nama tu cijeli dan. Rekao je mnogo toga o svom životu i svojim knjigama čime je ponukao i one koji ih nisu čitali da ih pročitaju.

Anamarija Milardović, 8.d

Književnik oduševljeno sluša Marka Mustapića (6.c) u izvedbi monologa koji je pripremila prof. Eleonora Jonjić-Olujić

MAČKA SE UVIJEK DOČEKA NA NOGE

Ta knjiga zbilja me oduševila jer je baš za moj uzrast. Govori o životu jedne

14 –godišnjakinje, a pisca je inspirirala stvarna osoba. Razveselilo me što u stvarnom životu postoji djevojka kojoj se ispuni sve što naumi.

Diana Dumančić, 8. d

Knjiga je na mene ostavila snažan i lijep dojam. Posebno pamtim lik Dagmar Mačković – Ketī. Ona je djevojčica neobičnog stila odijevanja i ponašanja. Iako mi nije nimalo slična, pokušala sam je shvatiti.

Ivana Granić, 8.d

DAN PLANETA ZEMLJE

Mi smo odgovorni za ovaj svijet

trputac, stolisnik, djetelinu, maslačak, tratinčicu, kiselicu... Posadili smo javor u školsko dvorište. Na ogradu školskog vrta zalijepili smo plakate o čuvanju okoliša. Pozvali smo ravnateljicu i ona se ugodno iznenadila. O nama i našem dobrom djelu za Dan planeta Zemlje čak su govorili i na Radiju Imotskom.

Poučili smo ljude kako treba čuvati naš planet Zemlju.

Danas je Dan planeta Zemlje. Rastužilo nas je što ljudi zagađuju vode, rijeke, drveća, ubijaju životinje i truju Zemlju.

No, naša se učiteljica dosjetila. Smislila je to na vrlo zanimljiv, poučan i zabavan način. Rekla nam je da prošetamo u prirodu i da pronademo biljke i životinje koje učimo iz prirode i društva. Onima koji lijepo crtaju rekla je da naprave skupne plakate s porukama o čuvanju okoliša.

Dogovorili smo se da idemo zasaditi ukrasno drvo u školskom dvorištu. To će nas drveće podsjećati na Dan planeta Zemlje i naš 4.b razred. Poslušali smo učiteljicu i donijeli: pužice, gujavice, ribice, hrčke...

Imali smo pravi mali ZOO vrt. Od biljaka sakupili smo:

Veselo ozračje u učionici 4.b

**Više cvijeća,
manje smeća,
pa će naša sreća
biti veća!**

Pave Rebić, 4.b

Plakati 4.b na ogradi školskoga dvorišta izazvali su oduševljenje prolaznika

ŽIVOT BEZ PUŠENJA

Dana 17. studenog obilježava se Svjetski dan nepušača. U skladu s tim naša škola, potaknuta idejama profesora kemije i biologije, organizirala je projekt „Život bez pušenja“.

Organizatori projekta bili su profesori: Nikolina Divić, Antonija Puljić i Ante Čurčija. Svojim idejama potaknuli

su učenike naše škole na razmišljanje o zdravoj budućnosti bez duhanskog dima. Učenici su izradili prigodne plakate na kojima su se isticale njihove osobne misli, kao i svakodnevne činjenice. Na sam Dan nepušača uz pomoć nastavnika dijelili su letke prolaznicima. Letci su bili zanimljivi jer su bili u obliku „tinejdžerskog“ stripa. Prikazivali su sve loše strane pušenja, pogotovo kod onih koji misle kako pušenjem ostvaruju dojam starije i zrelije osobe.

Odras našeg projekta je zadovoljstvo i osmijeh koji se vidio na licima sugrađana i to je učinilo ovaj projekt još vrijednijim.

Trebamo shvatiti da se odgovori naših problema ne nalaze zapisani u duhanskom dimu, već u razgovoru s osobama koje nam žele pomoći.

Irena Mrkonjić, 7.c

Katarina Katavić, 7.c

Marina Katavić, 7.c

Anđela Vlašić, 7.c

Želimo zdraviju budućnost, bez cigarete!

U ŠKOLSKOM DVORIŠTU

Kad se male ruke slože...

Eko grupa „Ljekovito bilje“ s voditeljicom Mirom Čelan vodi brigu o uređenju školskoga dvorišta. Fotografije koje slijede govore više od riječi.

Ljepotu u cvatu fotografirao je Mate Šimić, 4.c

30. travnja - Dan odgoja bez batina.

TREĆAČI U AKCIJI

Naša pedagoginja osmislila je akciju za 30. travnja, Dan odgoja bez batina. U akciji su sudjelovala sva tri treća razreda, zajedno s učiteljicama. Proteklog utorka skupa s roditeljima radili smo plakate i poruke. Bila sam sretna što sam sjedila uz mamu dok je crtala.

U četvrtak smo se poredali u kolonu, a ravnateljica nas je ispratila. Dok smo šetali gradom, nosili smo plakate na kojima su pisale poruke da se djeca ne smiju tući. Uskoro smo došli na trg, pored spomenika Tinu Ujeviću. Dok je učenik Nedičko Rebić davao intervju jednom novinaru, svi smo se pripremali za zajedničku fotografiju. Tada je počela padati kiša. Srećom, plakati su ostali suhi. Kad smo se vratili u učionicu, sve smo proslavili sokovima i slatkišima. Sretna sam što sam i ja sudjelovala u toj akciji.

Petra Jović, 3.b

Najprije smo imali zajedničku radionicu za djecu i roditelje...

... s napravljenim plakatima prošetali smo gradskim ulicama

Recimo

nasilju!

Nasilja je sve više i više. Svakodnevno ga možemo vidjeti u medijima. Nasilje nije samo tučnjava, već je nasilje ogovaranje i ignoriranje. I sami se suočavamo s njim. Često ima i žrtava nemilosrdnih nasilnika. Nasiljem se ništa ne rješava jer ono stvara probleme. Moramo ga izbjegavati jer bismo u suprotnom povrijedili neku osobu. Nasilje ostavlja teške ožiljke na srcu. Lijepo je živjeti bez nasilja. Zato **svi skupa recimo: STOP nasilju!**

Josip Domazet, 5.d

Zajednička fotografija 3.a, b i c razreda

KAZALIŠNE PREDSTAVE

Učenici nižih razreda gledali su u kinodvorani dvije lutkarske predstave: Tri praščića i Keko Eko

Prizor iz predstave Tri praščića

PREDSTAVA KEKO EKO

Našu školu posjetilo je Splitsko kazalište s predstavom Keko Eko. Predstava je bila za svu djecu od 1. do 4. razreda. Na početku predstave čuli su se razigrani zvukovi, a zatim se predstavio Keko s nadimkom Eko.

Došao je dan da sunce zablista, da ulica cijela bude nam čista. Cvijet po cvijet livada lijepa, ukras nam našeg cijeloga svijeta. Dok su Marina i Ante sa-

dili cvijeće, Pero je po livadi bacao smeće. Keko Eko nije se ljutio na Peru iako je uništio livadu cijelu, ali nam je zato dao poruku lijepu: *Da ti sreća bude veća, posadi kiticu cvijeća!*

Hvala vam, gospodine Keko, što ste nas naučili kako spasiti svijet, niti jednom leptiru ne ćemo uskratiti let!

Ivana Alilović, 4.b

Keko Eko - veseli likovi, razigrana glazba, šarene kulise dočarali su ljepotu svijeta u kojem živimo

Dan europskih jezika

Dana 26. rujna 2008. godine u kinodvorani održana je priredba povodom Dana europskih jezika. Odaziv izvođača bio je velik, svi su željeli svojim nastupom uveličati taj dan. To je dosad bila prva održana priredba za Dan europskih jezika.

Učenici 7. i 8. razreda odsvirali su „Odu radosti“, himnu Europske unije, a pjesma „Bratec Martin“ otpjevana je na čak sedam jezika- hrvatskom, francuskom, engleskom, španjolskom, ruskom, talijanskom i njemačkom jeziku. Također su izvedena dva igrokaza i brojne recitacije među kojima je bila pjesma Vladimira Nazora koja govori o ljepoti hrvatskog jezika.

Za kraj su nam učenici na šest različitih jezika rekli: „Doviđenja!“ Iako su tako obilježili završetak predstave,

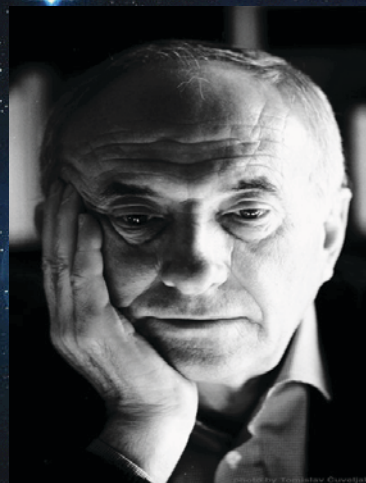

dali su nam naslutiti da će se priredba održati i sljedeće godine.

Daniela Todorić, 8.f

VEČER POEZIJE VLADE GOTOVCA

U Pučkom otvorenom učilištu u večeri poezije obilježili smo obljetnicu Gotovčeve smrti izvedbom prigodnog recitala „Vlado Gotovac – s nama i među zvijezdama.“

Vlado Gotovac

S nama i među zvijezdama

Večer poezije

Sudionici: Mara Pezo, Branka Buljan, Sanja Bago, Marijana Pezo, Marijana Jelinić, Petar Bubalo, Mirela Tomas, Jelena Budimir.

Imotski, Pučko otvoreno učilište,
ponedjeljak, 8. prosinca 2008.g; 19.00 sati

Recitirali smo, glumili, pjevali, plesali za Dane kruha, Sv. Nikolu, Božić, maškare, Dan škole...

ŠTO ŽELIM BITI?

ZIDAR

Zidam kuću trokatnicu,
miješam malter, motam žicu...

Lijepi svaki dan –
jer vi to zaslužujete!

VIZAŽISTICA

EKONOMIST

Tko kaže da Vaš
tekući račun ne može
biti poseban?!

Od svih ovih bolešćurina,
zaboli me glava!

LIJEČNICA

Bez alata nema
zanata!

VODOINSTALATER

FRIZERKA

Da vaša kosa ne bude kao
slama, o njoj brine salon
„Diana“!

UČITELJICA

Želite li iz godine u godinu
sve manju i manju plaću,
ovo je vaš posao iz snova!

KEMIČAR

Čiri-bu, čiri-ba....
Nek' mi pod noge
padne misica!

NAŠI OŠMAŠI

8.a razred – Anela Bošnjak, Jure Bošnjak, Mile Bošnjak, Hrvoje Čolić, Kristina Čuljak, Ivan Čerluka, Ivana Đuzel, Tomislav Karoglan, Ana Kilić, Josip Kujundžić, Tomislav Kujundžić, Mario Kukavica, Anamarija Kuzman, Ante Lešina, Irena Lozo, Ivana Lujetić, Josip Milović, Šimun Misir, Ivana Petričević, Branko Pijanović, Ivana Pripuz-Bartulović, Ivan Rebić, Josipa Rebić, Antonio Tolić.

Razrednica: Ivana Ćosić

8.e razred – Ana Marija Buljan, Josip Divić, Ivan Dragun, Ana Marija Jažić, Ivona Kukavica, Dinka-Antonija Kukulj, Ivana Lažeta, Mara Mandić, Andi Maras, Ivana Mišević, Ante Perić, Stipe Perković, Monika Perkušić, Dragica Pezo, Ivica Rašić, Josip Rašić, Slavica Sičenica, Ivana Stojić, Ivana Šimić, Matea Šimić, Ivana Šučur, Dragica Tomasović, Ljubomir Topić, Tonči Župić.

Razrednik: Stanko Puljić

8.d razred - Jelena Budimir, Ivan Ćapin, Antonia Divić, Diana Dumančić, Silvija-Mila Grabovac, Ivana Granić, Lucija Grizelj, Marijana Pezo, Martina Kukavica, Antonija Lončar, Josip Lončar, Danijela Maršić, Anamarija Milardović, Ivan Parlov, Mate Pavlović, Ivana Perić, Marko Protrka, Katarina Raos, Ivan Rudež, Mate Sočo, Andreja Strinić, Mate Šumanović, Mirela Tomas, Žana Topić, Matea Blanka Vlašić.

Razrednik: Filip Strinić

8.b razred – Antonela Ajduk, Branimir Bago, Petar Brkan, Anita Đerek, Katarina Đerek, Danijela Jelavić, Miomir Jelinić, Oliver Kasalo, Matea Kukavica, Ante Kutleša, Mario Lažeta, Ivana Majić, Ana Medvidović, Anđela Medvidović, Martina Meter, Mara Šučur, Ante Šušnjar, Ante Tolić, Ivan – Dino Tolić, Željana Topić, Ivan Vujčić.

Razrednik: Slavko Ćosić

8.c razred – Ivan Aračić, Filip Bekavac, Petar Bubalo, Josip Budimir, Zvonimir Ćosić, Mate Đuzel, Toni Ivkošić, Ivana Jelavić, Nikolina Jović, Marijana Lažeta, Tony Lelas, Zorica Lončar, Ana Medvidović, Kristijan Miloš, Šimun Misir, Mate Perić, Zvonimir Perić, Antonio Petric, Bruno Rebić, Dina Rebić, Roko Rebić, Ante Slišković, Marjana Šuto, Ivana Šćurla, Nina Tolić.

Rarednica: Eleonora Jonjić-Olujić

8.f razred - Zvonimir Aračić, Slavica Bevanda, Ivo Bušić-Šonti, Mateo Dedić, Martina Đerek, Antonela Grabovac, Dario Karin, Irma Karin, Marija Karin, Marinela Kolovrat, Ante Kukavica, Mateo Mandić, Ivan Maršić, Antonija Martinović, Krešimir Medvidović, Katarina Mršić, Mateo Patrlj, Ana Peša, Marko Piplica, Petra Prnjak, Ana Protrka, Milan Rajič, Marija-Elena Rogić, Antonija Rudež, Mara Škeva, Marin Škeva, Daniela Todorčić, Marin Tomas, Veronika Vujčić.

Razrednik: Jure Beževan

PREDSTAVLJANO...

Mali pjesnici među nama

Marija Mihaela Vidak Moje pjesme moji snovi

Mihaela ide u 3.c razred, a već odavno osjeća ljubav prema stihovima. Njen tople oči upijaju u sebe svaki titraj u čovjeku i u prirodi. Započelo je to kao dio školskih i domaćih uradaka, a onda je osjetila potrebu pisati bilo kad i bilo gdje. Neki su njeni radovi već objavljeni u „Radosti“, a mi vam donosimo tek dio njena pjesničkoga blaga.

NOVA JA ZA TRIDESET GODINA

Sad sam još mala
i želja mi je puna glava.
Vidjet se za 30 godina
nije šala.

Živim u Splitu
u središtu grada.
Svi znaju za me
u ovom kraju.

Imam troje djece
„lipi su, smišni“ tata reče.
Završila sam glazbenu
predajem klavir.

Znam puno toga,
putujem po svijetu,
bila sam čak i na Mjesecu.

Sad sam u Osijeku,
mnogo vam hvala!
Vidjela sam se unaprijed
30 godina.

POZDRAV IMOTSKOM

Dragi Imotski!
Nedostaju mi tvoja jezera.
Ovdje u Njemačkoj ljepših od tvojih nema.
Nedostaje mi kuća na kraju sela
i Vrljika što teče od izvora.
Srce bježi, trči k tebi
u zagrljaju tvome tko ostao ne bi?
Ovdje puno toga ima
no, ti si jedino što duša prima!

Ante Petrović našao ljepotu u haiku poeziji

Učenik je 5.f razreda u koji je donio sve bogatstvo svog djetinjeg otkivanja svijeta, svoju radoznalost, svoju želju za znanjem i neumornim spoznavanjem svega što ga okružuje.

Haiku pjesme

☀
Oblaci sivi,
na vratima kiša,
sunca nema.

☀
Jabuke zriju,
grožđe u vinogradima,
dunje zlatne.

☀
Cvijeće blista,
rosa na ohlađenim
latima ruže.

☀
Snijeg je na brijegu,
šume u bijelim haljama,
sunce ne izlazi.

☀
Sunce je na vrhu,
boji blagonosno klasje,
na oranicama.

☀
Cvijeće pod grmljem,
maleno, šareno na suncu,
čuva ga nebo.

Meteorologija kao hobi

Toni Ivkošić

Daniela Todorčić

Samozatajna do kraja

Daniela... to ime poznato je već svima u našoj školi. Za one koji još nisu uspjeli doznati ništa o njoj, donosimo najzanimljivije obavijesti o toj nadarenoj učenici.

Njezina čvrsta volja i ustrajnost u učenju doveli su je do brojnih natjecanja. Budući da je rođena matematičarka, odlučila se okušati u natjecanju iz matematike. Sav uloženi trud i vrijeme provedeno uz brojke, rezultirali su odličnim prvim mjestima na gotovo svim razinama natjecanja.

Ljubav prema hrvatskom jeziku pokazala je izvrsnim znanjem koje ju je dvije godine zaredom odvelo na državno natjecanje gdje je zablistala vrsnim rezultatima osvojivši 4. i 5. mjesto s ostvarena 94 boda od mogućih 100. Istaknula se i u natjecanjima iz biologije, zemljopisa, engleskog jezika.

Osim što je uspješna učenica, odlična je prijateljica. Drugi uz nju mogu sve. Požrtvovna je i predana svojim prijateljima. **Uspjesi i „slava“ nisu je promijenili. Ona je i dalje ona stara Daniela – samozatajna, nehvalisava, osoba neiskvarena i dobra duha.**

Ana Peša, 8.f

Uvijek je iskrena i sve ti kaže u lice. Njezine riječi nevjerovatno djeluju na čovjeka. Lijene učenike potiče na rad, a upornima pomaže da što bolje shvate gradivo, a zatim ga usavrše. Naklonjena je svima. Iza gustih crnih šištica i zelenih očiju krije se genij budućnosti.

Ana Protrka, 8f

Učenik kojeg ćemo upoznati zove se **Toni Ivkošić (8.c)**. Inače, on je moj kolega iz razreda i bavi se meteorologijom. Sad ćemo razgovarati s njim o njegovom hobiju.

•Toni, ukratko nam ispričaj čime se baviš?

Pa meteorologija mi je hobi, a ne obveza. Samim time sam prije godinu i pol poželio imati meteorološku postaju. I evo, imam je od prosinca 2007. godine.

•Kako si se počeo baviti meteorologijom?

Od malih nogu svakodnevno sam po papirima i rokovnicima zapisivao vrijeme u Hrvatskoj i svijetu te pratio klimatske podatke raznih mjesta...

•Podržava li te tko u tome?

Ponajviše roditelji. Inače, meteorološku postaju mi je omogućila Turistička zajednica grada Imotskog, te udruga CROMETEO. Podatke s te meteorološke postaje u Imotskom možete pogledati na web stranici www.pljusak.com - hrvatskoj mreži vremenskih postaja. Postaja se nalazi na toj stranici zahvaljujući CROMETEO udruzi.

•Hoćeš li se nastaviti baviti meteorologijom?

Nadam se da će mi meteorologija i dalje biti hobi jer uživam u motrenju vremena i klime.

•Kakvo će vrijeme biti ovaj mjesec?

Ova zadnja 2-3 dana mjeseca siječnja trebala bi biti sunčana uz malo do umjerene naoblake.

Veljača će biti, kao i uvijek, promjenjiva.

Josip Budimir, 8.c

Domagoj Šanić

Ljubav prema robotici

Sedmaš koji je otkrio prekrasno i potpuno novo područje

Zovem se Domagoj Šanić i pohađam 7.f razred osnovne škole Stjepan Radić, mada to većina vas već zna...

Moja ljubav prema robotici počela je u ljetnom kampu HZTK-a gdje sam završio nakon što sam na natjecanju iz graditeljstva ostvario odlične rezultate. U tom kampu proveo sam desetak nezaboravnih dana gdje sam savladao osnove robotike, elektrotehnike, strojarstva i informatike. Zapravo, dogodilo se nešto što je odredilo moje daljnje razmišljanje i ambicije prema robotici. Kad sam se vratio u Imotski odlučio sam se pripremati za natjecanja iz robotike, što je zahtijevalo puno odricanja i predanosti, ali i nabavku opreme koja je neophodna za natjecanje.

E, tu je sad nastao problem. Budući da je oprema za natjecanja jako skupa, pokušao sam naći sponzore koji bi financirali moj pothvat za koji mi je trebalo otprilike 4.000,00 kuna koji su za mene golem novac.

Najprije sam se za pomoć obratio roditeljima, koji su me zbunjeno gledali, vjerojatno misleći da je to još jedan moj hir...

Ipak su s vremenom shvatili da sam ozbiljan i pružili mi podršku, kao što je i normalno.

Ovo spominjem samo onako, usput... jer najzanimljivije stvari tek slijede.

Oprema, koja je jedna od važnijih stvari u cijeloj priči, stigla je skoro prekasno, tako da mi je ostalo jako malo vremena za pravu pripremu.

U pripremama sam izradio raskrižja sa semaforima, robotska kolica upravljana tipkalima, svjetlosna vrata itd. Otkrio sam jedno potpuno novo i prekrasno područje!

Mjesec dana prije školskog natjecanja bio sam isključivo koncentriran na sastavljanje i programiranje. Rezultati školskog natjecanja bili su i više nego dobri, imao sam 98/100 bodova

Nakon školskog, uslijedilo je odmah i županijsko natjecanje, na kojem sam, na moje iskreno iznenađenje, osvojio prvo mjesto i -od tog dana ništa više nije bilo isto.

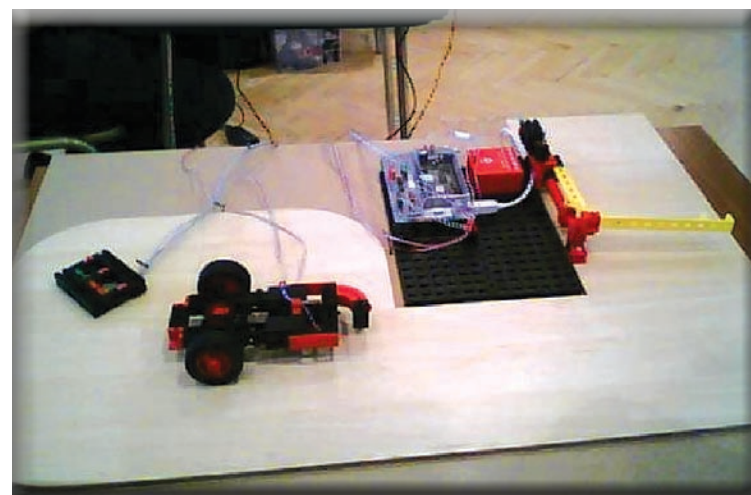
Shvatio sam da me čeka državno natjecanje i pomalo me počela hvatati trema, jer konkurencija je uistinu velika. Ipak je moja volja i ljubav za robotikom bila presudna, te sam iskoristio svaki slobodni trenutak da bih vježbao i bio spreman za natjecanje.

Došao je i taj dan, početak državnog natjecanja. Nakon napornog putovanja stigli smo u Pulu. Sljedeći dan bio je ispunjen natjecateljskim obvezama. Poslije izvrsno napisanog testa (bio sam prvi iz teorije, hvala prof. Puljiću na naučenom gradivu!), počeo sam izrađivati rad na kojem mi se dogodio pravi peh, koji je na kraju i odlučio o mojoj poziciji. Ispraznila mi se baterija i povjerenstvo mi je dalo adapter. Pošto sam program usavršio na praznoj bateriji, robotska kolica su na adapteru bila prebrza i cijeli sustav je pao u vodu...

Osvojio sam deveto mjesto, koje je, prema mišljenjima prijatelja, profesora i poznanika, izvrsno s obzirom na konkurenciju.

Mislite li i vi kako rezultat ipak nije toliko važan, da je najvažnije iskustvo koje sam dobio na tom natjecanju i prijateljstva koja će sigurno trajati?

Domagoj Šanić, 7.f

Domagojev praktični rad s državnoga natjecanja

KNJIGA VRIJEDNA DIVLJENJA

Mukotrpan, ali radostan posao slaganja razredne knjige

Na početku ove školske godine učiteljica nam je predložila da napravimo našu razrednu knjigu.

Veselo smo prihvatili njen prijedlog. Uzeli smo jednu običnu staru mapu i odlučili ju pretvoriti u veselu i šarenu knjigu. U nju bismo stavljali naša literarne i likovne radove. Tu knjigu odlučili smo smjestiti u veliki drveni ormar na vidljivo mjesto. Kako je vrijeme prolazilo, tako se i broj

radova u našoj knjizi povećavao. **Tu naša učiteljica ne stavlja bilo kakve radove nego samo one lijepe radove koji su vrijedni divljenja i sveg našeg truda i muke.**

Zato smo ponosni na sebe kad uzme naš rad i stavi ga u tu knjigu. A ja se mogu pohvaliti da u toj knjizi ima velik broj mojih radova!

Josipa Bubalo, 3.c

Natjecanja

Hrvatski jezik – županijsko natjecanje

Marina Katavić (7.c), Katarina Katavić (7.c) – mentorica: prof. Branka Buljan,
Daniela Todorić (7.f) – mentorica: prof. Sanja Bago

Hrvatski jezik – državno natjecanje

Daniela Todorić (7.f) – mentorica: prof. Sanja Bago

Lidrano – županijsko natjecanje

Petar Bubalo (8.c) - recitacija „Razgovor s duhom hrvatskog jezika“-Z. Bartolić)
-mentorica: prof. Eleonora Jonjić-Olujić

učenici 4.b : Andrija Bekavac, Pave Rebić, Sanja Tolić, Ivan Lubina, Anđela Katavić, Josipa Đuzel – „Mali grupni scenski izraz“-Z. Todorovski

-mentorica: Milla Ljubičić, učiteljica

Tehnička kultura – županijsko natjecanje

Sara Mustapić (6.a), Ivana Misir, (6.a), Kristina Mustapić (5.b), Petra Karin (5.c)

-mentor: prof. Zvonko Lasić

Domagoj Šanić (7.f) – mentor: prof. Stanko Puljić

Tehnička kultura – državno natjecanje

Domagoj Šanić (7.f) – mentor: prof. Stanko Puljić

Matematika – županijsko natjecanje

Josip Petričević (5.c), Josip Rebić (6.c), Marina Katavić (7.c)

-mentorica: prof. Anda Jažo

učenici 4.b: Andrija Bekavac, Slaven Medvidović, Pave Rebić

-mentorica: Milla Ljubičić, učiteljica

Matematika – regionalno natjecanje

Slaven Medvidović (4.b) -mentorica: Milla Ljubičić, učiteljica

Zemljopis – županijsko natjecanje

Ante Petrović (5.f), Danijela Strinić (5.f) – mentor: Jure Beževan

Vjeronauk – županijsko i državno natjecanje

Domagoj Šanić (7.f), Anamarija Milardović (8.d), Diana Dumančić (8.d), Veronika Vujčić (8.f) i Ivana Granić (8.d).

-mentorica: s. Filipa Smoljo

Biologija – županijsko natjecanje

Plasirao se učenik Vedran Katavić (7.c) no zbog bolesti nije sudjelovao.

-mentor: Ante Čurčija

Iščekivanje ljepotana

Svako dijete obožava snijeg, pa tako i ja.

Prošle zime snijega nije bilo, samo je kiša šibala iscrpljeno tlo. Svugdje je prevladavao muk i sjeta. Većina djece mislila je da je to neko novo godišnje doba. Željeli su snijeg više od svoje najljepše želje. S nadom su iščekivali dan kada bi mogli uživati u tom bijelom ljepotanu.

I ja sam čekala dan kada će zima otvoriti svoj zastor. Maštala sam o vječnom bijelom plaštu, kako ga sretno gužvam svojim nogama. Radovala sam se njemu, mojem najdivnijem prijatelju. S njim sam dugo razgovarala, rješavala zagonetna i teška pitanja, smijala se od uha do uha...

Svako dijete obožava snijeg, pa tako i ja. Zime bez snijega samo su golišava priroda, muk, tmurnost, nedovršen posao. One su kao noćna mora, kao smrt!

Karla Budimir, 5.d

NEKAKO SE ČUDNO PONAŠAM

„Drugačija si, više nisi ona ista, ona stara“, govore mi roditelji, prijatelji i poznanici, kao da to ne znam. Kao opravdanje koristim svoje najjače oružje – godine, ali i to mi već gubi smisao. Čudne su i te moje „mušice“. Kad treba obaviti neki odgovoran posao, ponašam se kao djeteta, mamina princeza, razmaženo derište... Kad su odjeća i šminka u pitanju, želim biti odrasla. Stalno mislim na izgled i boravim pred ormarom, a knjigama, koje su na drugom kraju sobe, šaljem tople pozdrave i ne kanim ih otvarati. U meni se nerijetko kuha neki bunt, želim sve promijeniti. U cijelom tom košmaru tražim samu sebe.

Ipak, u tom nisam sama. Iste probleme imaju i moji prijatelji, a roditelji imaju razumijevanja. Međusobno se tješimo i samim tim moje su muke manje.

No, nije sve tako crno. Ova „nova ja“ može se prilagoditi svakoj situaciji, nije dosadna, a ni jednolična. Dok mama komentira: „Bube u glavi, leptirići u trbuhu!“, a tata se nada da će brzo proći, ja s eu tišini svoje sobe smijem sama sebi i dalje viseći pred ormarom, naravno.

Ivana Granić, 8.d

Likovna grupa

LIJEPO JE IMATI UZOR

U srcu svake osobe ima netko tko joj daje svjetlo u životu. Čeznemo biti kao oni, ali ne izgledom, već po vrijednosti srca i težnjom za dobrim mislima i djelima. Već od malih nogu primjećujemo što nam se na licima ljudi, svitanju njihovih dana i

razmišljanjima njihovih čudesnih glava, čini zanimljivim i privlačnim. Upravo tako nastaje uzor. Pogledom, pričama i djelima.

Moj uzor krije se u mnogim ljudima. Uzor mi je moja majka, koja me uči pravdi, ljubavi i poštovanju. Moj otac, koji se čini tako snažan i jak, pokazuje mi kako nekad i najbolji posustanu, te kako sve ljude nešto može slomiti.

Ipak, odrastam i moji snažniji uzori više dolaze do izražaja. Moja profesorica krije mnoga razmišljanja koja svakodnevno pokazuje krilima riječi. Otkriva mi kako je život lijep, ali i tužan. U pogledu mi šalje dubinu mora i prostranstvo neba. Kad sam na njenom satu, letim. Letim po svojoj domovini, po blagim proplancima, po dubini poezije, po prostranstvu unutarnje ljubavi i mira. Nadopunjuje sva moja razmišljanja, liječi sve nedostatke i propuste. Ptice se okupljaju na njen glas pun topline i zanimljivih priča. Dokazuje da se raskoš života može uskladiti s onim što voliš. Ona je moj uzor, poticaj na razmišljanje i zvijezda na mojim putima.

Uvijek ću je rado pamtiti, jer je dokaz da je u životu lijepo samo ono što se zna izraziti pravim sredstvom – ljubavlju, dobrotom, mirom, disciplinom, obećanjem i radovanjem.

Anamarija Mustapić, 7.c

ŠTO JE ŽIVOT

Često mališani pitaju što je to život. Onda dobro otvori svoje uši i prate svaki glas. Ja ga najradije uspoređujem ovako.

U tvom tijelu, u grudima, ima jedan klavir. Po njegovim tonovima tvoji su osjećaji tužni, veseli, zaljubljeni, živahni i još mnogo različiti. Svaka visina tona potiče tvoje raspoloženje i uljepšava ili ne uljepšava taj dan. Svira ti, svira cijeli život. Ti mu određuješ ritam, i tako on zna koliko će koja nota trajati.

Taj klavir dobro čuvaj, trebat će ti cijeli život!

Marija-Mihaela Vidak, 3. c

Lipa moja ikavica

Selo moje lipo

Selo moje lipo,
Lažete se zovu.
Lipo je
šuma zelena,
nigdi otpada nema.

Ganga se piva,
briškula i trešet igra,
tice cvrkuću.
Dica se veselo igraju,
roditelji raščiku kuvaju!

Luka Lažeta, 5.d

LITO NA ODLASKU

Zvzdano je nebo
zlatni misec sja,
lito polako odlazi,
tužan sam ja.

U kužini sidin,
deset sati prošlo već,
mater me zove
da brzo iden leć.

Josip Domazet, 5.d

Mala tica

Mala tica
gnjizdo vije,
jaja snese
pa ji grije.

Izlegu se tići mali
i cijuču:

Ciju, ciju, ci
mila si nam mati ti.

A kad krila steknu,
odu i uteku
i nema više:

ciju, ciju, ci
o, mila si nam mati ti.

Karla Budimir, 5.d

Jelena Jelavić, 3. b

MOJA BABA

U zadnje vrime često se posvađam s babom, ona onda počne govoriti: Majka, majka, majkara, majkara! Po njoj nemam ništa njezino. Dok ona predika ja mislin u sebi: E moja baba, pa na koga ću bit ako neću na mater i ćaću. Grišiš kad kažeš da nemam ništa tvoje. Zajedničko nam je ime i dug jezik.

Marija Bubalo, 6.e

Ljubav je...

Ljubav je cijeli svijet.

Ljubav je Imotski. Ljubav je ptica koja leti. Ljubav je cvijeće. Ljubav je lijepa. Ljubav je srce, pomaganje, dobrota, obitelj, prijatelji, topli osmijeh, učiteljica, škola, mora jezera. Ljubav je dar života. Ljubav je sreća i radost, milost i blagost. Ljubav je naše Jadransko more. Ljubav je glazba, pjevanje i sviranje. Ljubav je slatka. Ljubav su planine i brda. Ljubav je sunce koje sja. Ljubav je naša domovina. Ljubav trebamo širiti po cijelom svijetu. Ljubav je 4. b. Ljubav je sve što nas okružuje. Bili zaljubljeni ili ne – ljubav je za sve!

Ivan Đuzel, Slaven Medvidović,
Petra Krilić, Sanja Tolić i Ivan Lubina 4. b

Ljubav

Ljubav je poput cvijeta,
nježna, veličanstvena, čarobna.

Zbog nje se ratovi vode,
zbog nje se ljudi lišavaju slobode.
Ona je jaka, velika, snažna.

Planine pokreće, spaja mostove,
presušuje oceane, rijekama mijenja tokove.
Nepredvidiva je i divlja.

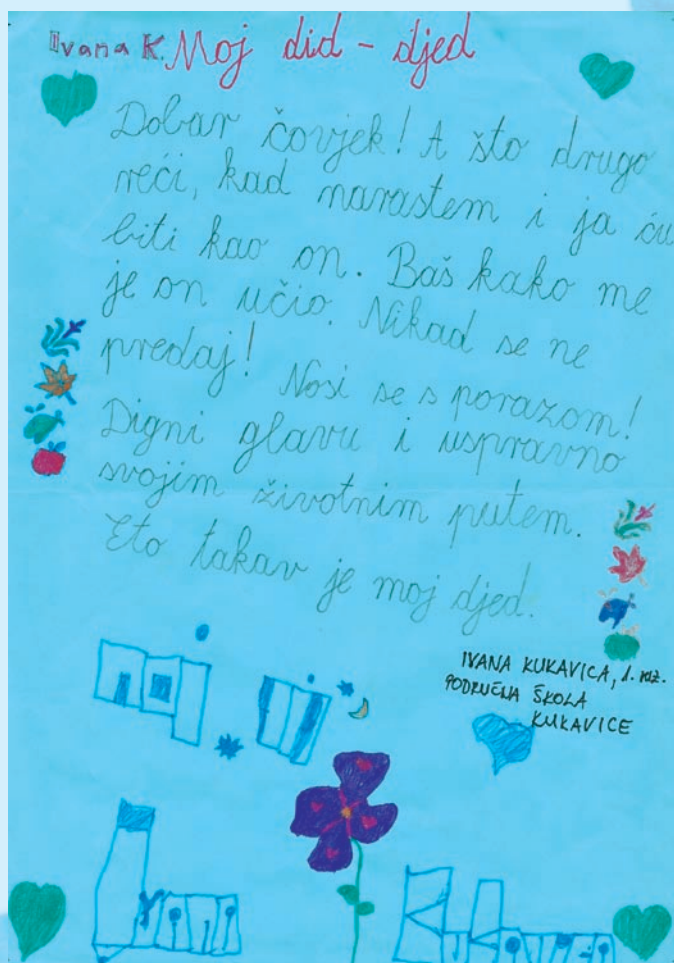
Zna jako boljeti i tada postaje surova.
Reže i probada srce kao najoštriji mač.

Vrlo je zahtjevna.
Mnogo traži, mnogo daje.

Emanuela Lubina, 6. c

Anđela Grbić, 2. b

MOJA PRVA LJUBAV

Duga poslije kiše, moj anđeo bez krila, moja kap rose na ruži, malena ali prekrasna kad je sunčevim zraka-ma oblivena, to je bila moja prva ljubav.

Obožavao sam sve njeno, njene okice, njen široki osmijeh, a što je najvažnije – obožavao sam je zbog toga kakva je bila kao osoba. Uvijek sam se čudio zašto je Bog pustio tog najljepšeg, najboljeg anđela iz raja, anđela koji je meni dao krila. To savršenstvo bilo je melem za moje oči, dušu, moj lijek za sve.

Rastanak s njom ulio mi je u srce tugu. Moje suze ni u oceanu nije bilo teško pronaći. Dugo nakon toga mome srcu pristup nitko nije imao, ne zbog toga što ja nisam dao, već zato što su tuga, razočarenje i bol zauzeli svaki kutić moga srca. Duboko se nadam i vjerujem da mi se ovako nešto ne će ponoviti, jer ponovi li se, svijet će suzama potopiti i zvijezdama razoriti.

Marin Škeva, 8. f

Ivana
Šćurla, 8. c

MOJA DOMOVINA

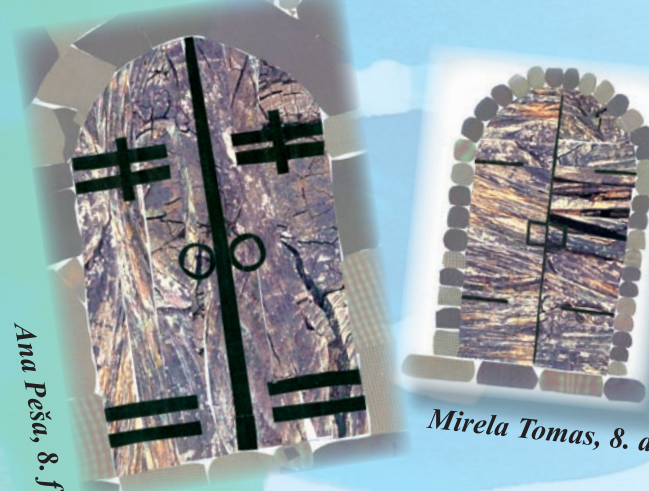
Domovina moja najljepša je na svijetu,
baš kao leptir u letu.

Polja suncem obavita,
gdje se sjaje klasja žita.

Osjećam ljepotu mira
i njena me ljepota u srce dira.

Dok gledam rječicu malu,
uživam u sunčevom sjaju.

Anđela Katavić, 4. b

Ana Peša, 8. f

Mirela Tomas, 8. d

Domovina ima svu moju ljubav

Svu moju ljubav domovina ima,
govorit ću to glasno,
vikati pred svima.

Hrvatsku zemlju volim,
njeno tlo blagoslivljam,
za nju se molim.

U domovini svojoj dišem
i nikamo ne ću ići,
domovinu svoju ljubim,
samo o njoj pjesme pišem.

Mija – Josipa Granić, 5. f

Marija Kasalo, 4. c

LJUBIM SVOJ HRVATSKI JEZIK

Svoj hrvatski jezik volim,
poštujem, govorim i ljubim.
Po njemu me svijet poznaje.

Stoljećima su moji
preci govorili njemačkim,
mađarskim, latinskim
jezikom, a svoj materinski
jezik samo su mogli sanjati.
Mnogi su za nj i život dali.
Ja sam konačno dosanjao
njihove snove.

Slobodno i bez straha
govorim svojim hrvatskim
jezikom, najljepšim jezikom
na svijetu. Njegova narječja,
štokavsko, kajkavsko i
čakavsko neprocjenjivo su
blago. Dubrovački govor,
splitski govor, šokački
(slavonski) govor, ikavica i
jekavica predivni su biseri
hrvatskoga jezika.

Toliko ljepote i
raznovrsnosti u jednom
jeziku teško je naći. Stoga
ću ja svoj jezik s ljubavlju
negovati i brižno ga čuvati.

Ante Petrović, 5. f

MISLI O JEZIKU

Prepoznajem ga u zori, u mirisu kiše, čujem ga čak i
kada šutim. Stare prašnjave knjige čuvaju njegovu povijest.
Oronule i stare ne čine se vrijedne, ali kad uzmemo u ruke
te knjige i otvorimo ih, shvatimo da u svojim dlanovima
držimo prošlost svog naroda.

Anđela Vlašić, 7. c

On je kao duga, isprepletena nit. Sjajna, glatka i ta-
janstvena. Nema početka ni kraja. Nema prve riječi koju
trebamo naučiti, niti zadnje kojom zatvaramo određeno
poglavlje našeg života. Želim ga upoznati i otkriti sve nje-
gove tajne.

Irena Mrkonjić, 7. c

Moj Uskrs u Slavoniji

Moja obitelj i ja smo ovaj Uskrs proveli u Mikleušu. To je jedno selo u Slavoniji, nedaleko od Slatine. Putovala sam skoro osam sati i prošla kroz devet županija.

Ispred kuća su malena stabla okićena ukrasnim jajima i figuricama zečeva i pilića. Subotom se bojažu jaja i voskom ukrašavaju pisanice. Po njihovom običaju, dan prije Uskrsa, djeca pripreme travu i stave je na jednu

hrpu. U tom gnijezdu zec ostavlja poklone za djecu. Na uskrsno jutro moja braća i ja prvo smo otišli pogledati što smo dobili od uskrsnog zeca. U gnijezdu je bilo puno uskrsnih jaja i čokolada. Kada smo ušli u kuću čekao nas je stol na kojem je bilo kuhane šunke, blagoslovljenih jaja i hrena.

U Slavoniji se osjećam predivno, posebno na Uskrs. Jedva čekam ponovni odlazak.

Nediljka Vilenica, 3.b

Gordana Medvidović, 2. b

Kako su školjke dobile šum

Na visokoj snježnoj planini grgoljio je maleni potok. Svakog jutra njegov se šum širio šumom. Spuštajući se niz planinu, prolazio je mračnom špiljom, a šum je postajao sve glasniji. Pri izlasku spojio se s brzom rijekom. Zajedno su tražili put do mora. Tu su napokon pronašli mir i tišinu. Zapljusnuli su ih morski valovi, a njihov se šum preselio u školjke.

3.b razred

(korelacija: hrvatski jezik i priroda i društvo) Učiteljica: Jona Glibota

More i ja gledali smo se nijemo kao pravi neznanci. More se propinjalo, izdizalo i opet se vraćalo u veliku plavu beskrajinost. Htjela sam ga zagrliti i tiho mu šaptati. Ali da ga zagrlim rukama trebale bi mi sve ruke na svijetu. A ja se dosjetih i zagrlih ga rukama svoga srca. Znam, tamo u ga smjestiti i biti na sigurnom. Ponijet ću ga sa sobom i s njim uvijek prići u svojoj samoći.

Ivana Milević, 8.e

DJETINJSTVO

Djetinjstvo je najljepše razdoblje čovjekova života. U tom razdoblju čovjek uči pisati, brojati i upoznavati svijet oko sebe. Djetinjstvo je razdoblje razbibrige, smijeha i svega što je lijepo.

Gledam neke ljude koji svaki dan čine iste stvari. Na posao, s posla, na posao, s posla... U sebi nemaju ništa što bi ih moglo razveseliti. Pomislim u sebi: Djetinjstvo je poput malog, slatkog leptira. Dode na cvijet, malo se zadrži i odleprša u nepovrat. Tako je i s djetinjstvom. Dode na malo, slatko dijete i odleti u nepovrat, a malo dijete se pretvori u običnog čovjeka punog briga.

Djeco, uživajte u djetinjstvu!

Ana Mustapić, 5.c

Mihaela Čosić, 1. b

KRŠ JE GLAZBALO

U mom kraju ima puno krša. Za mnoge ljude krš znači gomilu kamenja i suhe zemlje. Za njih je krš pustoš i glad.

Za mene je krš nešto sasvim drugo. To nije suha pustinja niti presušeno more. On je izvor života.

Gledam jednu planinu. Na toj planini tisuće borova uspravnih kao vojnici, a svaka jama i špilja odzvanja radosnim glasovima. Ptice u jatima podsjećaju na naše ljude koji su otišli iz ovog kraja trbuhom za kruhom. Rasuli se diljem svijeta, ali su u srcu nosili želju za povratkom na ove stijene, na ovaj krš. U ušima im uvijek odzvanjala krševita glazba.

I mene će ta ista glazba prizivati svome kršu – glazbalu na kojem sviraju biljke, životinje i jame. Svaki kamen u kršu ima svoje mjesto. Sva ta kamenja u mom su srcu.

Bruno Rebić, 8.c

OBITELJ – OAZA LJUBAVI

Zovem se Sara. Najmlađi sam član u našoj šesteročlanoj obitelji. Imam dvanaest godina, a od prošlog ljeta samo slušam da treba odrasti i ostaviti se djetinjstva! Slažem se, ali želim biti u toplini svoga doma uz svoje roditelje, braću i sestru.

U svojoj se obitelji osjećam sigurno i zaštićeno. To je moja oaza. Kad me snađu bilo kakve poteškoće, tu imam topli zagrljaj i ohrabrenje. U obitelji se daje i prima ljubav, raduje i plače. Radujem se vremenu koje provodimo skupa. Pričamo i družimo se i ne treba nam nikakav ekran.

Mama nas sluša i podučava. Volim kada je nježna i smirena. Moj tata glumi strogoću, a kaže da raste i on s nama!

Moja dva brata ne mogu se dogovoriti koji je veća faca, a sestra ponekad preuzme ulogu odgajatelja pa želi da je svi slušamo. Ali i uza sve to, kako ne željeti ostati što duže u djetinjstvu – utočištu sigurnosti i ljubavi!

Sara Mustapić, 6.a

Andrija Mlinović, 6. e

K. Leko, 7. b

KIŠA

Već danima iznad našega grada smjena tamnih oblaka. Lijeva i pere naše krovove, livade ulice i nasade. Bije nam o prozore, budi nas i dosaduje. Kad nikamo ne moram, veselim se što pere naše ulice, jer znam da na kraju ipak prestaje.

A onda dolazi sunce i tjera oblake, obasjava moju ulicu i tada kiša nestaje, a nama ipak milije sunce ostaje.

Ivana Alilović, 4.b

LED ISPRED MOJE KUĆE

Probudila sam se i polako ustajala iz kreveta. Pogledala sam kroz prozor i iznenadila se. Pred očima su mi plesale pahuljice. Sve je brzo dobivalo bijeli pokrivač. Grabila sam snijeg rukama, hvatala pahuljice i veselila se.

Moja radost nije dugo potrajala. Snijeg je ubrzo prestao padati. Bilo je sve hladnije i hladnije. Meke i nježne pahuljice brzo su se smrjavale i pretvarale u led. Sve je bilo poput stakla. Polako i pažljivo kretala sam se po ledu. Iako sam bila oprezna, pokliznula sam se i pala. Bilo mi je drago što me nitko nije vidio. Ustala sam se i tužno otišla u kuću.

Petra Jović, 3. b

Rascvjetano proljeće

Jutro je. Nebo je vedro. Prva zraka sunca probila se kroz oblake jučerašnje kiše. Sve se budi. Ptice cvrkuću, a slavuji pjevaju.

Bliži se podne. Sve je toplije. U vrtu mog djeda i bake raste velika i stara jabuka. Puna je ružičasto-bijelih cvjetova. Cvjetovi su tako raskošni da joj se ni grane ne vide. Uvijek gledam tu prekrasnu jabuku. U njoj su razne ptice sagradile svoja gnijezda. Oko jabuke mali ptići tek pokušavaju letjeti.

Ispod te veličanstvene krošnje rastu prelijepi cvjetovi. Njihov me miris opaja. Daju mi krila i mogla bih poletjeti. Na te cvjetove slijeću leptiri, tako lepršavi da bi ih i lagan povjetarac mogao otpuhnuti. Dolaze i pčele. One su tako sitne da ih i ne vidite. Uvijek se pomisli da su neki prah koji je nastao kad se sunčeva zraka rasprsnula. Prije nego sunce zađe, ono zagrlj umornu zemlju, zaspi i ode. Nakon tog božanstvenog dana svi idu na odmor.

Kad se smrači, male krijesnice zuje pa oni utonu u predivan proljetni san. Još im i mjesec zapjeva uspavanku sa svojim orkestrom – zvijezdama.

Lucija Bago, 3.c

Ana Olujić, 3. b

PADEŽI na moj način

Prvi padež – tko? što?

On je sreća srca mog.

Drugi padež – koga? čega?

Ja volim samo njega.

Treći padež – komu? čemu?

Poljubac sam dala njemu.

Četvrti padež – koga? što?

On je otrov srca mog.

Peti padež – poziva nas vokativ

Ovdje nitko nije kriv.

Šesti padež – o komu? o čemu?

Svima pričam baš o njemu.

Sedmi padež – s kim? čim?

Želim biti samo s njim.

Zorana Divić, 6.b

Na satu povijesti

„Opet dosadna povijest!“ govorila sam.

„I opet dosadna lekcija!“ užasavala sam se.

„Samo da me ne otvori!“ strahovala sam.

„Dubravka Jonjić!“ odjeknula je učionica.

„Ja to ne mogu, ja to ne želim, ja to ne znam...“ prilazila sam mrmljajući profesoru.

„Hajde, reci nam ti što znaš o Kreti i Mikenj“, zapitkivao je profesor.

„Pa, reljef je OK, ljudi su dobri, sve je super, odlično...“ nabrajala sam bez ikakva smisla.

„Dubravka, već sam na početku tvojih odgovora odlučio o ocjeni“, govorio je profesor osmjehujući se.

No, dragi moji, „sretan završetak“ nije to što sam dobila jedan iz povijesti, već to što sam od ploče do klupe pala i razbila se kao povratna boca!

Dubravka Jonjić, 5.c

U svijetu stvarnosti – kiša dragulja

Svuda oko sebe vidim odsutna lica i zamišljene ljude koji misle samo na materijalne stvari. Hodaju pognute glave i misli im lutaju u nekom drugom svijetu koji samo oni vide. Ne čuju ništa oko sebe. Ne vide da i u svijetu stvarnosti mogu naći kišu dragulja.

I onda ugledam jedno lice koje izviruje iz rijeke sivila. To se lice ne osvrće tuzi i misli samo na vedrinu dana. Ne misli na oluju već samo na prvu zraku koja pobjegne oblacima na zemlju i sakrije se u stranca koji luta i na kraju nađe put.

Ljudski svijet je zamršen i tajnovit. Trebamo početi upijati trenutke sreće i prestati biti stranci jedni drugima.

Toni Todorić, 7. f

Marta Roso, 4. c

ŠTO BIH ŽELJELA BITI

Često sam imala problema s grlom i prehladom. Nekoliko sam puta dobivala injekciju kako bih ozdravila. Bojala sam se svih koji nose bijelu odjeću. I ovih dana bila sam bolesna. Moli-la sam Boga samo da ne dobijem injekciju. To mi se i ostvarilo. Morala sam piti sirup. Nije bio baš ukusan. Zaželjela sam tada postati stručnjak za pronalaženje lijeka.

Imam veliku želju pronaći lijek za sve bolesti. Posebna mi je želja pronaći lijek za malenu djecu. Voljela bih da to bude ukusni, slatki sirup kojeg bi djeca pila s veseljem, a bolest nestajala.

Petra Jović, 3.b

Vjernici župe sv. Frane u Imotskom kao i svi vjernici iz oklonih župa u listopadu su sudjelovali na proslavi velikog jubileja - 100. obljetnice rada i djelovanja sestara franjevnaka u Imotskom

Završna slika slavlja

OSMAŠI NA KRIŽNOM PUTU TOMISLAVLJEVO

Osmi su razredi naše škole 1. travnja u sklopu nastave vjeronauka pješice hodočastili u Vinjane, na **Tomislavljevo**. U duhu korizme promišljali su o Isusovoj muc i smrti, zastajući u prirodi kod izrađenih postaja Križnog puta. Vodile su ih vjeroučiteljice Marija Bubalo, Veronika Galić, Marija Škeva i fra Denis Šimunović.

IGROKAZ U CRKVI

Sv Franjo među nama

I ove godine prigodom Božića, učenici biblijske grupe s vjeroučiteljicom Marijom Bubalo pripremili su igrokaz „Moj Isuse, jesi li tu?“

NA DRŽAVNO NATJECANJE IZ VJERONAUČNE OLIMPIJADE

Mir i dobro!

Mi smo Franjini glasnici mira i ljepote: Domagoj Šanić (7.f), Anamarija Milardović (8.d), Diana Dumančić (8.d), Veronika Vujčić (8.f) i Ivana Granić (8.d).

Radosno Vam predstavljamo školsku sestru franjevnku s. Filipu Smoljo – našu zvijezdu vodilju.

Ustrajan rad i želja za uspjehom urodili su plodom – bili smo na državnom natjecanju i osvojili izvrsno 6. mjesto.

Do the quiz – circle the right answer:

1. The name of the creature in the picture is:

- a) Susie
- b) Goldie
- c) Nessie

2. Nessie is:

- a) a film star
- b) a famous monster
- c) a football player

3. It is supposed to live in:

- a) The United States of America
- b) Brazil
- c) Scotland

4. The name of the famous Scottish lake is:

- a) Loch Ness
- b) Lake Ontario
- c) Lake Michigan

Pupils of the grade 8.b

A blueberry story

There was a little boy walking through the woods. He was walking and walking when he finally got to a blueberry tree. He tried to reach some blueberries, but they were too high. The boy grabbed the tree and started shaking it. The blueberries started falling down to the ground. In a few seconds he had a basket full of berries. He brought the berries to an old kind lady. She took the blueberries and squashed them for a blueberry jam. The boy was very happy and went home with a smile on his face.

Vedran Katavić, 7.c

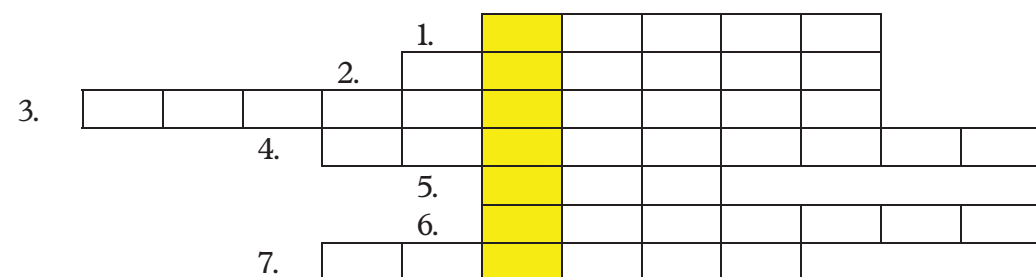
SUMMER

Summer sun is strong.
Useful school books have gone.

Melons are ripening.
Mosquitoes are biting.
Evenings are bringing us a calm at the end of the day.
Ringing bells are coming to an end.

Marina Katavić, 7.c

TEST YOUR KNOWLEDGE – do the crossword puzzles!

1. It is our planet.
2. It covers more than 70% of the Earth's surface. Life began in it.
3. It is a thick forest in tropical parts of the world (eg. In the Amazon area).
4. It is the process of making our environment dirty and unhealthy for living.
5. Eight million tons of it are spilt into the Earth's oceans every year.
6. It is rubbish, waste, things we throw away.
7. We breathe it in.

SPRING

Sunshine is bright.
People are falling in love.

Roses are smelling.
Ice is melting.

Nights are getting shorter.
Give me your heart and I will be stronger.

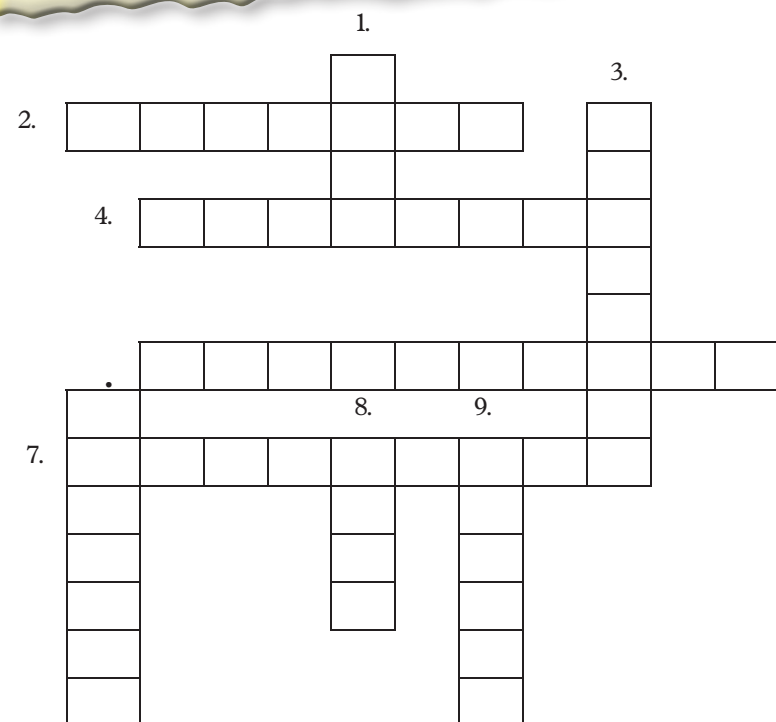
Marina Katavić, 7.c

Friends

Nina Tolić, 8.c

Friends are always there for us.
Their help is something we always need.
They make us happy.
They make us sad.
They are our hope.
They are a part of our soul.
We trust them.
If you want to help your friend, there is no when.

Katarina Katavić, 7.c

1. A kind of an alcoholic drink – Homer Simpson usually drinks it
2. Opposite of *failure*
3. You go to the gym to take ...
4. A husband and his wife are in ...
5. A person who doesn't eat meat is a ...
6. When you did something wrong, you made a ...
7. When somebody can't see you, you are ...
8. Opposite of *healthy*
9. When we're thinking, we're using our ...

Mate Perić, 8.c

VIŠE MEDALJA NEGO GODINA

INTERVJU S NATJECATELJIMA TAEKWONDO KLUBA IMOTSKI

Roko Nikolić (7.d) i Stela Kavelj (4.d) dvoje su trenutno najuspješnijih natjecatelja Taekwondo kluba Imotski. Oboje su učenici naše škole pa smo odlučili saznati više o športu te o njihovim uspjesima.

■Možete li nam predstaviti šport koji trenirate?

Roko: Treniram TAEKWONDO, borilački šport koji je poznat u Hrvatskoj.

Stela: TAEKWONDO.

■Što vas je privuklo taekwondo-u?

Roko: Česta natjecanja i borbe.

Stela: Treninzi, borbe i disciplina.

■Smatrate li taekwondo opasnim športom?

Roko: Ne, dok se borimo, imamo oklop i štitnike.

Stela: Ozljeđe su rijetke pa mislim da nije opasan, a koristan je i za samoobranu.

■Koliko dugo postoji vaš klub te koliko ima članova?

Roko: Ima sto članova od kojih je dvadesetak stalnih boraca.

Stela: Klub postoji šest godina.

■Od kada i koliko često trenirate?

Roko: Treniram od svoje osme godine, šest puta tjedno.

Stela: Treniram od svoje pete godine, šest dana u tjednu po dva sata.

■Tko su vaši treneri?

Roko: Zvonko Bubalo i ...

Stela: ... Zlatko Aračić.

■Gdje se održavaju vaši treninzi i jesu li naporni?

Roko: Treninzi se održavaju u dvoranama osnovne i srednje škole. Naporni su.

Stela: Najnaporniji su subotom kad traju tri sata.

■Znamo da ste najuspješniji u svom klubu. Možete li nam reći što ste sve i gdje osvojili?

Roko: Išao sam na natjecanja diljem Hrvatske i u inozemstvo

Stela: Do sada sam na turnirima osvojila 12 zlata, 4 srebra i 6 bronci.

■Kakvi su klupski, ekipni uspjesi?

Roko: Imamo 6 pehara, nekoliko županijskih i jednog državnog prvaka.

Stela: Ponekad smo uspješni, a ponekad malo manje uspješni.

■Za kraj, što biste poručili mladim budućim športašima?

Roko: Nemojte odustajati od športa jer vas to drži u normali, kondiciji i odgaja vas na jedinstven način!

Stela: Poručujem im da treniraju zbog svog zdravlja, da ne hodaju po kafićima, ne puše i ne drogiraju se!

Roko, Stela, vama i vašem klubu želimo puno uspjeha u budućnosti!!!

Ana Aračić, 5.d

Stela Kavelj – U maloj boci špirit stoji!

KRATKE VIJESTI IZ NAŠEG ŠPORTSKOG KLUBA

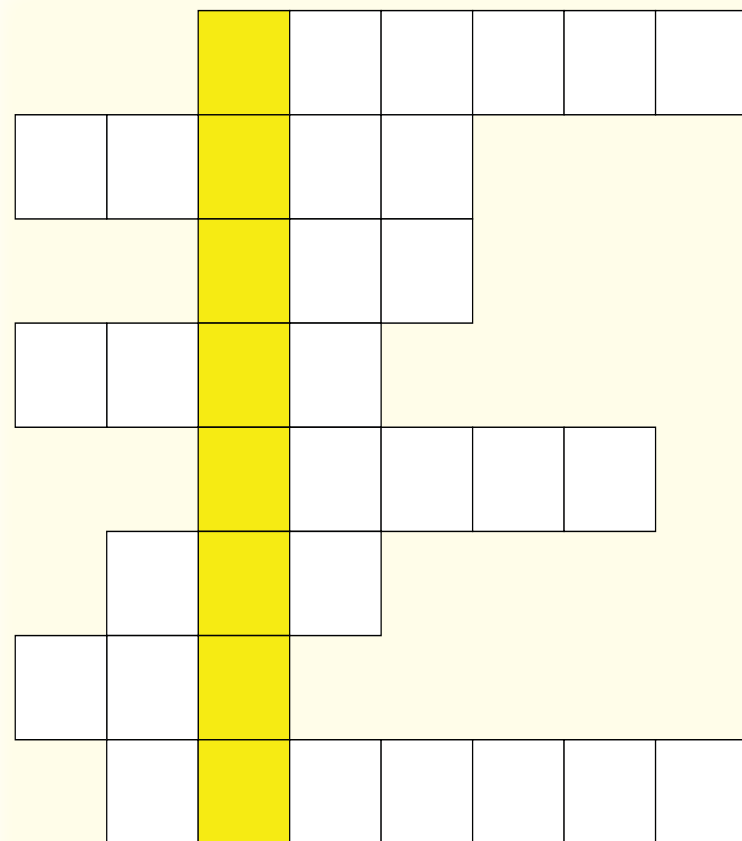
► Rukometna sekcija sudjelovala je na međuškolskom turniru u Runovićima na kojem su djevojčice osvojile 2. mjesto.

► Učenici i učenice košarkaške sekcije na zonskom natjecanju u Omišu osvojili su 2. mjesto.

► Nogometna sekcija nakon osvojenih prvih mjesta na međuopćinskom, zonskom i županijskom natjecanju, plasirala se na međužupanijsko natjecanje u Metkoviću na kojem su sudjelovali: Ivan Parlov, Filip Bekavac, Ante Slišković, Ivo Bušić –Šontić, Ivan Aračić, Petar Brkan, Branimir Bago, Mario Lažeta i Ivan Čapin.

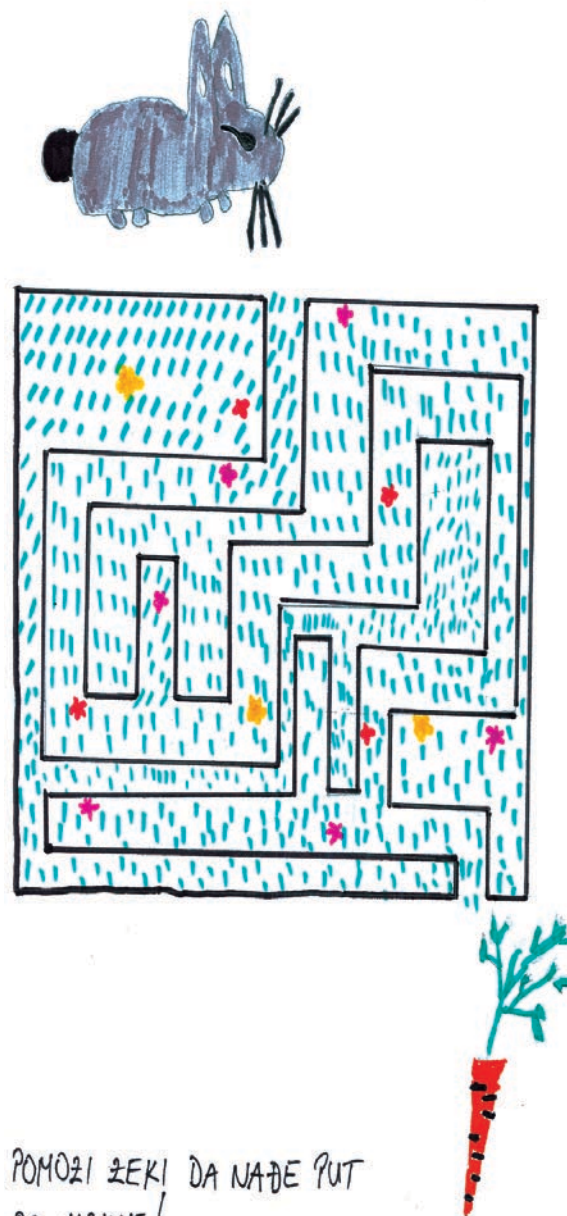
► Učenici petih i šestih razreda sudjelovali su na Proljetnom krosu u Zagrebu te postigli vrlo dobre rezultate.

Voditelji sekcija: Mirjana Đuzel, Vjekoslav Franceschi i Marko Mrkonjić

1. Životinja s najdužim vratom
2. Spada u skupinu najotrovnijih životinja
3. Životinja zaštićena u Hrvatskoj
4. Najveća kopnena životinja
5. Vrsta mačke, živi u džungli
6. Mačka ga lovi
7. Ako je crne boje, zovemo ga vranac
8. Spava zimski san

Mate Šimić, 4.c

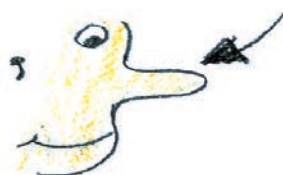
POMOZI ŽEKI DA NAĐE PUT
DO MRKVE!

Antonela Budimir, 4. d

ŽENA

N = V

T

Iva Žužul, 5. f

Ivana Petričević, 6. f

POVEŽI LEKTIRU S CRTEŽOM

- a) Sretni kraljević
- b) Šuma Striborova
- c) Postolar i vrag
- d) Gulliverova putovanja
- e) Heidi

Ivana Petričević, 6. f

Ivana Petričević, 6. f

Filip Vrankić, 4. c

Ivana Petričević, 6. f

Ivana Petričević, 6. f

Postoji li planina veća od Mount Everesta?

Da, postoji! Na Havajskom otočju nalazi se vrh koji se naziva Mauna Kea. Viši je za 1 300 metara nego Mount Everest. Veći dio te planine nalazi se ispod površine mora.

Gdje i zašto je izumljen flomaster?

Flomasteri su izumljeni u Japanu. Njihov izumitelj Yukio Hori nadao se da će zahvaljujući njihovim mekim krajevima pisanje japanskih znakova biti ljepše i urednije

Koje stablo ima najveće plodove?

Najveće plodove ima stablo kruhovca: teže 50 kg i doista imaju okus kruha!

Da se francuski kralj Luj XIV. prozvao Kralj Sunce?

Luj XIV. je postao poznat kao Kralj Sunce nakon što je odigrao ulogu Sunca u baletu koji je trajao 12 sati.

Ante Petrović 5.f

JESTE LI ZNALI???

Koji je najveći cvijet na svijetu?

Najveći cvijet na svijetu ima raflezija (*Rafflesia arnoldii*) koja raste u džungli na otoku Sumatri, Indonezija. Metar je širok, teži 7 kg, a miris mu je užasan. Fui!

Handwritten text in a stylized, blocky font, possibly representing the word 'H' or a similar character.

Handwritten text in a stylized, blocky font, possibly representing the word 'H' or a similar character.

Handwritten text in a stylized, blocky font, possibly representing the word 'H' or a similar character.

Handwritten text in a stylized, blocky font, possibly representing the word 'H' or a similar character.

Handwritten text in a stylized, blocky font, possibly representing the word 'H' or a similar character.